ബഥനിയുടെ ഉദയവും മെത്രാന്റെ അസ്തമനവും

ഇസ്സഡ്. എം. പാറേട്ട്

ബഥന്യാശ്രമത്തിന്റെ ഉത്ഭവം

ജോൺ ആർ. മോട്ട് എന്ന അമേരിക്കൻ മിഷനറിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ 1912-ൽ സെറാമ്പൂരിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി സമ്മേളനം നടന്നു. ഇന്ത്യയിലെ സുവിശേഷ ഘോഷണത്തിലേയ്ക്കു പാശ്ചാത്യരുടെ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞ് വളരെ വൈകാതെ തന്നെ അതിന്റെ സ്ഥായി ആയ ചുമതല ഇന്ത്യാക്കാർ വഹിക്കണമെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയിരുന്നു. പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ ഇന്നു വളരെ ഉയർന്ന നിലയിൽ എത്തിയിട്ടുള്ള പല സഭകളും 'ക്രിസ്തു' എന്ന പേരു കേൾക്കുന്നതിന് അനേക ശതാബ്ദങ്ങൾ മുമ്പു ക്രൈസ്തവരായിത്തീർന്ന മലങ്കര നസ്രാണികൾ അവരുടെ ചുമതല - സുവിശേഷ പ്രചരണത്തിനുള്ള ചുമതല - നിറവേറ്റുവാൻ കൂട്ടാക്കുന്നില്ല എന്ന പരാതിയും പാശ്ചാത്യർ പണ്ടുമുതൽ തന്നെ ഒരു പല്ലവി ആയി പാടാറുണ്ടായിരുന്നു. മലങ്കരയിൽ വന്ന് മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ ഇടയിൽ സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിക്കാൻ പുറപ്പെട്ട പാശ്ചാത്യർ ഈ പല്ലവി പാടിയത് 'കൊല്ലക്കുടിയിൽ സൂചി വില്ക്കുവാൻ' മുതിർന്നവനു പറ്റിയ തരത്തിലുള്ള അമളി ആയിരുന്നു എന്നു നമുക്കു പറയാം. അവരുടെ പരാതി അടിസ്ഥാനരഹിതമല്ലെങ്കിലും നസ്രാണിക്ക് ന്യായമായ പല സമാധാനങ്ങൾ പറയാനുണ്ട്. അതു പോകട്ടെ. മുകളിൽ പേർ പറഞ്ഞ ഡോ. മോട്ട് സെറാമ്പൂർ വച്ചു നടത്തിയ സമ്മേളനം ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവറുഗീസിന് അഖിലേന്ത്യാ പ്രാധാന്യമുള്ള സ്റ്റേജിൽ പ്രവേശിക്കാൻ അവസരം നൽകി. ആ സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിച്ച മാർ ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസിന് വേദശാസ്ത്രത്തിലും മതതത്വങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്ന അത്യഗാധമായ പാണ്ഡിത്യം സമ്മേളനത്തിൽ ഹാജരുണ്ടായിരുന്ന പാശ്ചാത്യരെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചിരുന്ന ഫാ. ഗീവറുഗീസ് ആ മഹത്വത്തിന്റെ പ്രതിഫലനത്തിലൂടെ ശോഭിക്കയും അതുവഴി സെറാമ്പൂർ കോളജിൽ പ്രൊഫസ്സർ ആയി പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. വട്ടശ്ശേരിൽ മല്പാന്റെ നിഴലിലൊ തണലിലൊ മുളച്ച അദ്ദേഹത്തെ സമുദായച്ചെലവിൽ പഠിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുവന്ന് എം. ഡി. സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പലായി നിയമിച്ചു. ഫാ. ഗീവറുഗീസിന് മലങ്കരയ്ക്കു പുറത്തേക്കു കടക്കുന്നതിന് അവസരം നൽകിയതും മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനത്ത് എത്തിയ വട്ടശ്ശേരിൽ മല്പാന്റെ വ്യക്തി മാഹാത്മ്യം തന്നെ ആയിരുന്നു. അങ്ങിനെ വളർത്തിയ ആ മഹാത്മാവിനു അതിൽനിന്നു കിട്ടിയ ലാഭം എന്തായിരുന്നു?

ബഥനിയുടെ ശില്പി എന്നു തന്നെ പറയാവുന്ന ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവറുഗീസിനു മലങ്കര സമുദായത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനം അദ്ദേഹം വിനിയോഗിച്ച രീതി, ബഥനിയുടെ ജനനം, വളർച്ച, ശില്പി കാരണം ആ സ്ഥാപനത്തിനുണ്ടായ കെടുതികൾ, അദ്ദേഹം മലങ്കരസഭയിൽ നിന്നുകൊണ്ടും റോമായിലേയ്ക്കു പോകുമ്പോഴും പിന്നീടും മാതൃസമുദായത്തിനു ചെയ്ത 'സഹായങ്ങൾ', അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിണാമത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഗതിവിഗതികൾ ഇവ എല്ലാം ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ പരിധിയിൽ പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ......

പറക്കാൻ അവസരം കിട്ടി

ഫാ. ഗീവറുഗീസിന് മലങ്കരയ്ക്കു പുറത്തേക്കു കടക്കാൻ കിട്ടിയ അവസരത്തെപ്പറ്റി മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ "ഗിരിദീപം" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ നിന്നു സംക്ഷേപിച്ചു ചേർക്കുന്നു: അമേരിക്കനായ ഡോ. മോട്ടിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ 1912-ൽ സെറാമ്പൂരിൽ നടന്ന വിദ്യാർത്ഥി സമ്മേളനം ഒരു നവീന പ്രസ്ഥാനത്തിലേക്കു നമ്മെ ആനയിച്ച സ്മരണീയമായ ഘട്ടമായിരുന്നു എന്നു പറയാം. ഡോ. മോട്ടിന്റെ ക്ഷണമനുസരിച്ച് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആ യോഗത്തിൽ സംബന്ധിക്കാൻ പോകുമ്പോൾ നാമും കൂടെ അന്നു സെറാമ്പൂർക്കു പോയി എന്നും "സെറാമ്പൂർ കോളജിലെ പ്രിൻസിപ്പലായ ഡോ. ഹവ്വൽസുമായി സമ്മേളനാവസരത്തിൽ നമുക്കു ലഭിച്ച പരിചയം നമ്മുടെ ജീവിതഗതിയിൽ ഒരു പ്രത്യേക മാറ്റത്തെ കൈവരുത്തുക തന്നെ ചെയ്തു" എന്നുമാണ് *ഗിരിദീപ*ത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് (*ഗിരിദീപം*, സെറാമ്പൂർ വാസം, 1). ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ എം. ഡി. സെമിനാരിയെ ഉപേക്ഷിച്ച് സെറാമ്പൂർ കോളജിൽ ഒരു പ്രൊഫസ്സറായി ചെല്ലണമെന്നു ഹവ്വൽസ് വളരെ നിർബന്ധമായി ആവശ്യപ്പെട്ടു. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ അനുമതിയോടു കൂടെ ജോലി സ്വീകരിക്കാമെന്നു സമ്മതിക്കുകയും, അടുത്ത അവസരത്തിൽ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. മലങ്കര നിന്നു പല പല വിദ്യാർത്ഥികളെയും വിദ്യാർത്ഥിനികളെയും ആ നിയമനം സെറാമ്പൂരിലേയ്ക്കും കല്ക്കത്തായിലേക്കും ആകർഷിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനു കല്ക്കത്താ സർവകലാശാലയുമായി ബന്ധമുണ്ടായി. പെട്ടെന്നു വളർന്നു. കേരളത്തിൽ മടങ്ങി എത്തി ഒരു സന്യാസാശ്രമവും കന്യാസ്ത്രീ സദനവും ആരംഭിക്കണമെന്നായി അദ്ദേഹത്തിനു. അതിനു സെറാമ്പൂരിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടുതന്നെ നടപടികൾ ആരംഭിച്ചു (*ഗിരിദീപം*, സെറാമ്പൂർ വാസം, 2).

ലയവും മട്ടും മാറുന്നു

ഈ വിധമാണ് ബഥനി ആശ്രമവും അവിടുത്തെ സന്യാസി സമൂഹവും ജനിച്ചതെന്നു സ്ഥാപകൻ തന്നെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ "സെറാമ്പൂർ വാസം IX" ആയപ്പോഴേയ്ക്കും ലയം മാറി. അതിൽനിന്നും ഏതാനും

വാചകങ്ങൾ:-

ബഥന്യാശ്രമം സംബന്ധിച്ച ആലോചനകളും പ്രാരംഭ പരിശ്രമങ്ങളും നടന്നുവന്ന കാലത്തായിരുന്നു.... ജില്ലാ ക്കോടതിയിൽ വട്ടിപ്പണക്കേസിന്റെ പ്രഥമ വിചാരണകൾ തുടങ്ങിയിരുന്നത് (ബഥനി ആശ്രമസ്ഥാപന ശ്രമം ആരം ഭിച്ച കാലം ക്ലിപ്തപ്പെടുത്താൻ ഇതു സഹായിക്കുന്നു. ഗിരിദീപത്തിൽ ആണ്ടും തീയതിയും മറ്റും ശരിക്കില്ല. വട്ടി പ്പണക്കേസിൽ വാദിഭാഗം 51-ാം സാക്ഷിയായി ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവറുഗീസ് 1093 കന്നി 16-ാം തീയതി മുതൽ തുലാം 6-ാം തീയതി വരെ പതിനാലു ദിവസം മൊഴി കൊടുക്കുകയുണ്ടായി). കാനോൻ സംബന്ധിച്ച വിഷയത്തിൽ പ്രതി ഭാഗം സാക്ഷിയായിരുന്നതിനാൽ സഭാചരിത്രം, കാനോൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ആദിയായി സാക്ഷിമൊഴിക്കാവശ്യ മായ പല പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചു നോക്കുകയായിരുന്നു സെറാമ്പൂരിൽ വച്ചു കുറെ നാളത്തെ ജോലി എന്നു പറയാം. തദനന്തരം സാക്ഷിമൊഴി കൊടുക്കുന്നതിനായി തിരുവനന്തപുരത്തു ചെന്നു താമസിച്ചിരുന്നപ്പോഴും പിന്നീടും മലങ്കരസഭയുടെ ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ചു പുനഃപുനരാലോചനകളും ചെയ്‌വാൻ നാം പ്രേരിതനാ യിത്തീർന്നു. 1050-നു ശേഷമുള്ള മലങ്കര സുറിയാനിസഭയുടെ ഗതിവിഗതികളെ ആകമാനം ഒന്നു വീക്ഷിച്ചപ്പോൾ ദുസ്സഹമായ മനോവേദനയാണ് നമുക്കുണ്ടാകുമാറായത്. കടലിലെ തിരമാലകൾ പോലെ ഒന്നിനു പിറകെ മറ്റൊ ന്നായി കലഹങ്ങൾ, വ്യവഹാരങ്ങൾ, മത്സരങ്ങൾ, ദ്വന്ദയുദ്ധങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്കെല്ലാം കേളീരംഗമായിത്തീർന്നിരി ക്കുന്നു അതെന്നു നാം കണ്ടു. വി. സഭയുടെ സത്യമായ കാനോനാകൾ പോലും അവഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു വെന്നു നമുക്കു മനസ്സിലായി. ഇവയെല്ലാറ്റിനെയും പറ്റി ആലോചിച്ചപ്പോൾ മലങ്കര പൊതുസമുദായത്തിന്റെ കാത ലായ ആദർശത്തെ പുലർത്തുന്നതിനോ ഉത്തരോത്തരമായ ഐശ്വര്യം വരുത്തുന്നതിനോ എളുപ്പമാണോ എന്നു നാം സംശയിച്ചു. സ്വാർത്ഥലോലുപന്മാരായ ഒന്നോ രണ്ടോ പേർ വിചാരിച്ചാൽ ഏതു നിലയിലെങ്കിലും കോട്ടിവ ളച്ചു പ്രാകൃതരൂപം നല്കുവാൻ ഏതും വിഷമമില്ലാത്ത പതനത്തിലാണ് മലങ്കര സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ ആധുനിക സ്ഥിതിയെന്നു നാം അറിഞ്ഞു. തിര നീങ്ങി കടൽ കാണാൻ പ്രയാസമെന്നതുപോലെ കലഹങ്ങൾ നീങ്ങി വ്യവഹാരങ്ങൾ ശമിച്ച് അതിൽ ഹൃദയസന്ദായകമായ പ്രശാന്തത ഉണ്ടാവുക ക്ഷണസാദ്ധ്യമല്ലെന്നും നമുക്കു തോന്നി..... നാടും വീടും വിട്ട് മിശിഹാ തമ്പുരാനെ അനുകരിക്കുവാനായി ശ്രമിക്കുന്ന ആശ്രമസ്ഥന്മാർക്കു മലങ്കര സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ വഴക്കിലോ, വിപ്ലവത്തിലോ പ്രവേശിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ തൽക്കാല നിലയിൽ സാരവത്തായ പലതും അവ്യക്തവും പരാധീനവുമായി കിടക്കുന്ന അവ സ്ഥയിൽ ഇപ്പോഴത്തെ സമുദായ സ്ഥാപനങ്ങളോടുള്ള ബന്ധത്തെ പാലിക്കുമാറ് അതിന്റെ ഘടനയ്ക്കുള്ളിൽ കാൽ ഉറപ്പിച്ചുംകൊണ്ട് അതിനു ക്ഷേമം വരുത്തുക എളുപ്പമല്ലാഴികയാലും അവയിൽനിന്നെല്ലാം തികച്ചും വേർ പെട്ടു നിന്നുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനും പരോപകാരാർത്ഥങ്ങളായ സുകൃതങ്ങൾക്കും സർവോപരി സുവി ശേഷ പ്രചരണത്തിനും വേണ്ടി യത്നിക്കുക അവശ്യം ആവശ്യമാകയാലും ആ വിധത്തിൽ പരിശ്രമിക്കുക തന്നെ യാണ് വേണ്ടതെന്നു നാം തീരുമാനിച്ചു. ഒടുവിൽ നാം സകലതും ദൈവത്തിൽ ഭരമേല്പിക്കുകയും ചെയ്തു (*ഗിരിദീപം,* സെറാമ്പൂർ വാസം, IX).

ഇതിന്റെ അർത്ഥമൊ സാരമൊ എന്താണ്? റോമാ സഭയിൽ ചേരാൻ കാരണം മലങ്കരസഭയിലെ സമാധാനമില്ലായ്മ ആയിരുന്നു എന്നാണൊ? ആ സമുദായത്തിന്റെ "ഘടനയ്ക്കുള്ളിൽ കാൽ ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അതിനു ക്ഷേമം വരു ത്തുക എളുപ്പമല്ലാഴികയാലും.... സുവിശേഷ പ്രചരണത്തിനുവേണ്ടി യത്നിക്കുക അവശ്യം ആവശ്യമാകയാലും" റോമാസഭയിലേക്കു "പുനരൈക്യ"പ്പെട്ടു എന്നാണോ ഇതിനു നൽകേണ്ട പരിഭാഷ? അതെന്തായാലും ബഥനി ആശ്രമസ്ഥാപനത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരണമൊ വ്യവഹാരമൊ ഇതോടെ അവസാനിപ്പിച്ച് ആശ്രമത്തിലെ ദൈനംദിന കാര്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരങ്ങളാണ് ഗിരിദീപത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നതെന്നു പറയാം. അതിൽ പ്രതിക്ഷ്ഠ എന്ന IX-ാം ഭാഗത്തു പറയുന്നു:- 95-ാമാണ്ടിലെ പെന്തിക്കുസ്തിക്കുള്ളിലായി ആശ്ര മസ്ഥന്മാരായിച്ചേർന്ന എട്ടു പത്തു പേരിൽ ആശ്രമത്തിലെ പ്രഥമ സന്താനങ്ങളായ നമുക്കും ഫാ. അലക്സിയോ സിനും (പിന്നീട് മാർ തേവോദോസ്യോസ്) യാക്കോബു ശെമ്മാശ്ശനും (പിന്നീടു മാർ തെയോഫിലോസ്, റോമാസഭ യിൽ ചേർന്നു) പ്രഥമ സന്യാസപ്രതിഷ്ഠയ്ക്കുള്ള കാലവും പരിശീലനവും തികഞ്ഞിരുന്നു.... (ടി. p. 187).

രേഖകൾ ഇല്ല

ആശ്രമത്തിന്റെ തുടക്കം മുതലായവ സംബന്ധിച്ചു ക്ലിപ്തമായ ആണ്ടും തീയതിയും കാണിക്കുന്ന രേഖകൾ കിട്ടിയില്ല. നസ്രാണികളുടെ പഴയ ഗ്രന്ഥങ്ങളും രേഖകളും എല്ലാം ഉദയമ്പേരൂർ സുന്നഹദോസിനു മുമ്പും പിമ്പും മെനസിസ്സ് മെത്രാൻ നശിപ്പിച്ചതുപോലെ, റോമായിൽ പോകുന്നതിനു മുമ്പ് മാർ ഈവാനിയോസ് നശിപ്പിച്ചു എന്ന ല്ല. ശരിയായ രേഖകളോ നാളാഗമമോ ഉണ്ടാക്കുകയോ എഴുതുകയോ ചെയ്യുന്ന സ്വഭാവം അദ്ദേഹത്തിനില്ലായിരു ന്നു. വല്ലതരത്തിലും "കുത്തിക്കൂട്ടിയത്" വല്ലതും ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ അവ റോമായിലേക്കു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ കൊണ്ടുപോകയോ ഇട്ടെറിഞ്ഞു കളയുകയോ ചെയ്തിരിക്കാം. ഏതായാലും ആശ്രയിക്കത്തക്ക രേഖ ഒന്നുമെ കിട്ടിയില്ല. 1094 മേടത്തിലാണ് സെറാമ്പൂരിൽ നിന്നു മടങ്ങിവന്ന മട്ടയ്ക്കൽ അലക്സാണ്ടർ (പിന്നീട് മാർ തേവോ ദോസ്യോസ്), ഉമ്മൻ സാധു (പിന്നീട് ഫാ. ബർസ്കീപ്പാ), മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ സഹോദരൻ മത്തായി പണി ക്കർ എന്നിവർ പെരുനാട്ടിൽ എത്തി "മുണ്ടൻമല"യുടെ അടിവാരത്തിൽ, നാട്ടുവഴി അടുത്ത് ഒരു ചെറ്റപ്പുര കെട്ടി താമസം തുടങ്ങിയത് എന്നു കാണുന്നുണ്ട്. ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കു ശേഷം ഇപ്പോൾ "ആശ്രമം" ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത്, കാട്ടുകല്ലും കാട്ടുകഴകളും മുളയും കൊണ്ട് ആശ്രമ കെട്ടിടവും ചാപ്പലും ഉണ്ടാക്കുകയും ആശ്രമവാസി

കളുടെ താമസം അവിടേയ്ക്കു മാറ്റുകയും ചെയ്തു. അപ്പോഴേയ്ക്കു ഫാ. ഗീവറുഗീസും ഫാ. യാക്കോബും അവിടെ എത്തി. പ്രഥമ സന്യാസപ്രതിഷ്ഠ 1095 -ലെ പെന്തിക്കുസ്തി ദിനത്തിൽ ആയിരുന്നു എന്ന് *ഗിരിദീപ*ത്തിൽ നിന്നു എടുത്തു മുകളിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള ഭാഗത്തു നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

പൗരസ്ത്യർക്ക് പൊതുവെയും ഇന്ത്യാക്കാർക്ക് പ്രത്യേകമായും സന്യാസിമാരോടും വൈദികരോടും ഉള്ള കമ്പം - ബഹുമാനം എന്നു പറയുന്നതായിരിക്കുമോ കുറെക്കൂടി ശരി എന്നറിഞ്ഞില്ല - വേണ്ടവിധം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിനു "ബഥന്യാശ്രമ"ത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചു. ഇന്ത്യയിൽ പല ശതവർഷക്കാലം ഉന്നതനിലയിൽ ശോഭിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന "ആശ്രമ"രീതിയും കാവിവസ്ത്രവും സ്വീകരിക്കുകയും, പടിഞ്ഞാറെ ഏഷ്യാക്കാരുടെ "ദയറാ" വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കുകയും ചെയ്തത്, ദേശീയമായും ജാതീയമായും ജനതയെ ആകർഷിക്കുന്നതിനും അവരുടെ സന്തോഷ സഹകരണ സഹായങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുന്നതിനും ഉദ്ദേശിച്ചായിരുന്നിരിക്കണമല്ലോ.

കാവി വസ്ത്രം - ആശ്രമം

*ഗിരിദീപ*ത്തിൽ "ആശ്രമഘടന" എന്ന പത്താം ഭാഗത്ത് "സന്യാസ പരിശീലനാർത്ഥം ബഥന്യാശ്രമത്തിൽ ചേർന്നിട്ടുള്ളവർക്ക് യഥാകാലം.... സ്ഥാനങ്ങൾ ലഭിക്കുമെന്നും....." "പൗരസ്ത്യസഭയിൽ സന്യാസ സമൂഹങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയ ബസ്സേലിയോസിന്റെ സന്യാസ നിബന്ധനകൾ" ആണ് ആശ്രമത്തിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും കൂടാതെ "ബഥന്യാശ്രമസ്ഥന്മാരെല്ലാവരും കാഷായവസ്ത്രം ധരിച്ചുകൊള്ളണമെന്നുള്ളതു നിർബന്ധിതമാകുന്നു. ഇതിനാൽ കേവലം മണ്ണു തന്നെ ആണെന്നു എപ്പോഴും ഒരു സന്ന്യാസി അനുസ്മരിക്കുന്നതിനു പുറമെ ദൈവത്തിനു വേണ്ടി നിന്ദിക്കപ്പെടുവാനും ചവിട്ടപ്പെടുവാനുമുള്ളവനാണ് താൻ എന്നുള്ള തത്വം ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു" എന്നും പറയുന്നു (*ഗിരിദീപം*, പേജ് 193, 194).

വൈദികസ്ഥാനം വഴി ആത്മലോകത്തോടു ബന്ധമുള്ളവർ എന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നവർ, ഭാരതീയ സന്യാസികളുടെ പ്രാചീനരീതികൾ കൂടി സ്വീകരിച്ചത് സ്ഥാപകൻ ഉദ്ദേശിച്ചവിധം ജനങ്ങളുടെ ഭാവനാശക്തിയേയും, ജാതീയവും രാഷ്ട്രീയവും ആയ വിശ്വാസാസക്തി നിഷ്ഠകളെയും തട്ടി ഉണർത്തി. ബഥനി, അതിവേഗം ജനബഹുമാനം കൈ അടക്കി. മൂന്നാം ക്ലാസ് ആയിരുന്നെങ്കിലും, ഫാ. ഗീവറുഗീസിന്റെ എം. എ. ഡിഗ്രിക്ക് ഇന്നത്തേക്കാൾ നൂറു മടങ്ങിലധികം വില കല്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരു കോളജ് പ്രൊഫസർക്ക് അന്ന് വളരെ ഉയർന്ന സ്ഥാനമാണ് നൽകപ്പെട്ടിരുന്നത്. ആ വിധത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ, ഉന്നതമായ നിലയിൽ നിന്ന് എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു കാവിവസ്ത്രവും മൺചട്ടിയും മരക്കുരിശും സ്വീകരിച്ച ആ വൈദികനെ ഒരു യോഗീവര്യനായി ഗണിച്ചു മലങ്കര നസ്രാണികൾ ബഹുമാനിച്ചതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. ബ്രഹ്മചര്യം, ദാരിദ്ര്യം, അനുസരണം, ഇത് മുദ്രാവാക്യമായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ആശ്രമത്തിലെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നീട്ടിയ കൈയിൽ നിറയെ വീണുകൊണ്ടിരുന്നു, വേണ്ടതെല്ലാം.

നസ്രാണി കൈ തുറന്ന് കൊടുത്തു

സെറാമ്പൂർ കോളജ് പ്രൊഫസ്സർ എന്ന നിലയിലുള്ള ശമ്പളത്തിനു പുറമെ പരീക്ഷാക്കടലാസ് നോക്കുക മുതലായവയുടെ പ്രതിഫലമായും നല്ല സംഖ്യകൾ ഫാ. ഗീവറുഗീസിന് കിട്ടിക്കൊണ്ടാണിരുന്നത്. പണം ചെലവാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സ്വന്തമെന്നോ മറ്റുള്ളവരുടെ വക എന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസം അദ്ദേഹത്തെ വളരെ അധികം ബദ്ധപ്പെടുത്താറില്ലായിരുന്നു എന്നല്ലാതെ പിശുക്കു പിടിക്കുന്നവനാണെന്നൊരു ആരോപണം ശത്രുക്കൾ പോലും ഉന്നയിക്കുമായിരുന്നില്ല. സെറാമ്പൂർ കാലത്തു ഉണ്ടായിരുന്ന വരുമാനം എത്ര എന്ന് താഴെ ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഏകദേശം മനസ്സിലാക്കാം. "ശമ്പളം എന്ന രൂപത്തിൽ ഗണ്യമായ ഒരു സംഖ്യ നമുക്കു പ്രതിമാസം കിട്ടിപ്പോന്നിരുന്നുവല്ലോ. അതിനു പുറമെ സർവകലാശാലാ പരീക്ഷിതന്മാരുടെ ഉത്തരക്കടലാസു പരിശോധിച്ച വകയിൽ കിട്ടിപ്പോന്നിരുന്ന സംഖ്യയും നിസ്സാരമായിരുന്നില്ല. ഡോക്ടർ ഹവ്വൽസിന്റെ ശുപാർശപ്രകാരം മി. ലിച്ച്മാൻ ആദിയായ സുഹൃത്തുക്കളിൽനിന്നു വേറെ തരത്തിലുള്ള നിവേതനങ്ങളും ശെമ്മാശ്ശന്മാരെ ഉദ്ദേശിച്ചു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ശമ്പളമായിട്ടും പ്രതിഫലമായിട്ടും നിവേതനങ്ങളായിട്ടും 10000 രൂപയിൽ കുറയാത്ത സംഖ്യ പ്രതിവർഷം കിട്ടിപ്പോന്നിരുന്നു.... (*ഗിരിദീപം*, പേജ് 74, 75).

ഫാ. ഗീവറുഗീസിന്റെ സെറാമ്പൂരിലേയ്ക്കുള്ള യാത്ര അബ്രഹാമിന്റെയും യാക്കോബിന്റെയും മറ്റും കുടിനീക്കത്തോടു സാമ്യപ്പെടുത്താമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിമ്പെ അത്ര അധികം ശെമ്മാശ്ശന്മാരും, പെൺകുട്ടികളും ആൺകുട്ടികളും സെറാമ്പൂരിലും കൽക്കത്തായിലും വിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം എത്തിച്ചേർന്നിരുന്നു. സ്കോളർഷിപ്പുകളും ഇതര സഹായങ്ങളും അവർക്കു ലഭിക്കുന്നതിന് അന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു ധാരാളമായുണ്ടായിരുന്ന സ്വാധീനം പ്രയോഗിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതിനു പുറമെയാണ് ശമ്പളമായും മറ്റും മറ്റും കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന സംഖ്യ നിർലോഭം ചെലവാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. അമ്പതോളം വർഷം മുമ്പ് പതിനായിരം രൂപയ്ക്ക് എന്തു വില ഉണ്ടായിരുന്നു? ഇന്നത്തെ ഒരു ലക്ഷം രൂപ എന്നു വയ്ക്കാമോ? ആ പതിനായിരം രൂപ ആണ്ടു തോറും ചെലവു ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ദേഹമാണ് ഒരു നാൾ ഉദ്യോഗം രാജിവച്ച് പെരുനാട്ടുള്ള മുണ്ടൻമലയുടെ മണ്ടയിൽ ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ച് "ആബൊ ഗീവറുഗീസ്" ആയി രൂപാന്തരപ്പെട്ടത്. ആബൊ ഗീവറുഗീസ് മത്സ്യവും മാംസവും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. കാവി നിറത്തിലുള്ള കുപ്പായമാണ് ധരിച്ചത്. എന്നാലും ആശ്രമം നടന്നുപോകുന്നതിനു നല്ല സംഖ്യ

ആവശ്യമായിരുന്നു. *ഗിരിദീപ*ത്തിൽ നിന്ന് ഇതിനു മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, ആശ്രമത്തിനു വേണ്ട സ്ഥലം സൗജന്യമായി ആദ്യം ഇ. ജെ. ജോൺ കൊടുത്തു - ബഥനിയുടെ ആർച്ച്ബിഷപ്പ് ആ പരമാർത്ഥം പിന്നീടു നിഷേധിക്കുകയുണ്ടായി. അതു സംബന്ധിച്ചു വിവരം പിന്നാലെ വരുന്നുണ്ട് - പിന്നെ മാമ്മൻമാപ്പിളയുടെ സ്വാധീനം കൊണ്ടും മറ്റും സർക്കാർ ഭൂമി പതിച്ചു വാങ്ങി. കൈ നീട്ടിയപ്പോൾ ഒക്കെ വേണ്ടതെല്ലാം കൈയിൽ വീണു! "ഗണ്യമായ സംഖ്യ" ലഭിക്കുകയുണ്ടായി എന്നും, "കടം വന്നാൽ ഞങ്ങൾ നികത്തിക്കൊള്ളാം" എന്ന് ഇ. ജെ. ജോണും എം. എ. ചാക്കോയും ഉറപ്പു കൊടുത്തു എന്നും ഗിരിദീപത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസ് എഴുതിയത് മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

ഈ വിധം ബഹുജന പിൻതുണ ലഭിക്കുന്നതിനു സഹായിച്ച ഒരു സംഭവം 1094 ഇടവത്തിൽ ഉണ്ടായി. 1094 ഇടവം 15-ാം തീയതിയിലെ മലയാള മനോരമയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഒരു കുറിപ്പിൽ നിന്നു സംഗ്രഹിച്ചാണ് താഴെ ചേർക്കുന്നത്:

ഒരു കുറിപ്പ്

ഇ. ജെ. ജോൺ, ഒ. എം. ചെറിയാൻ, എ. പീലിപ്പോസ്, കെ. വി. ചാക്കോ, കെ. ജി. ചെറിയാൻ, എ. എം. വർക്കി, സി. ജി. വറുഗീസ്, കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള മുതലായി സമുദായാഭിമാനികളായ പല മാന്യന്മാർ യോജിച്ച് ഏതാനും ദിവസം മുമ്പ്, പഴയസെമിനാരിയിൽ ചെന്ന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ കണ്ട് ബഥനിയുടെ ഉദ്യമങ്ങളെയും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെയും പറ്റി തങ്ങൾക്കുള്ള ദൃഢമായ വിശ്വാസം അറിയിക്കുകയും, മെത്രാപ്പോലീത്തായും, മലങ്കര സമുദായവും ബഥനിയുടെ ക്ഷേമാഭിവൃദ്ധിക്കായി വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്യണമെന്നപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. മെത്രാപ്പോലീത്താ സമുദായ സംബന്ധമായി തന്നെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്ന വിഷമതകളിൽ നിന്നു വിടുതൽ കിട്ടീട്ട് ഇങ്ങനെയുള്ള പല സംഗതികളിൽ പ്രവർത്തിപ്പാൻ അത്യന്തം ആഗ്രഹിക്കുകയും, അതൊത്തു വരായ്കയാൽ സദാ സന്തപിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദേഹമാണല്ലോ. അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രിയശിഷ്യനും പ്രീതിഭാജനവുമായ ഫാ. ഗീവറുഗീസിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളറിഞ്ഞ് അതിലേയ്ക്ക് അനുവദിയ്ക്കുകയും ആശിർവദിയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതും അത്യന്തം സന്തോഷാവഹമായിരിക്കുന്നു. സമുദായാഭിമാനികളായ ഏവരും.... പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല (മലയാള മനോരമ, 1094 ഇടവം 15).

മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ സർക്കുലർ

ബഥനി ആശ്രമത്തെ വളർത്തി കൊണ്ടുവരുന്നതിനു മലങ്കര നസ്രാണികൾ കൈതുറന്നു സംഭാവനകൾ നൽകുകയും, മറ്റു എല്ലാ വിധത്തിലും സഹായിക്കുകയും ചെയ്തത് ഒരു പ്ലാൻ അനുസരിച്ചു ആയിരുന്നു എന്ന് മലയാള മനോരമയിൽ നിന്നു മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള കുറിപ്പ് തെളിയിക്കുന്നു. നേതാക്കന്മാർ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ കണ്ടു ചെയ്ത അഭ്യർത്ഥന അനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം 1094 ഇടവം 17-ാം തീയതി കൈപ്പട്ടൂർ പള്ളിയിൽ നിന്ന് ഒരു സർക്കുലർ അയയ്ക്കുകയുണ്ടായി. അതിൽ പറയുന്നു: - ".... സഭയുടെ ശ്രദ്ധ മുഴുവനും സുവിശേഷവേലയിൽ വയ്ക്കുന്നതിനു സഹായിക്കുന്ന പല ഏർപ്പാടുകളും താമസിയാതെ ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിലേയ്ക്ക് പ്രാരംഭമായി നമ്മുടെ വാത്സല്യപുത്രൻ ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവറുഗീസ് എം. എ. നമ്മുടെ ആജ്ഞാനുസരണവും അനുമതിയോടുകൂടിയും പല ശ്രമങ്ങൾ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.... ഇപ്രകാരമുള്ള ഉണർച്ചയും പ്രതിഷ്ഠയും നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള പരിശ്രമമായി ബഥനിയെ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ബഥനിയും അതിനോടു ചേർന്നുണ്ടാകുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളും വഴിയായി വേല ചെയ്തു ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ നമ്മുടെ സഭയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹത്തോടും സന്യാസ നിഷ്ഠകളിലും സുവിശേഷവേലകളിലും ആയുസ്സിനെ വിനിയോഗിക്കണമെന്നാഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവാശ്രയത്തോടും അപ്പസ്തോലികമായ അനുഗ്രഹത്തോടും കൂടി ബഥനി ആശ്രമസ്ഥന്മാർ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ശ്രമത്തെ നമ്മുടെ സമുദായാംഗങ്ങൾ എത്രയും ഹൃദയപൂർവ്വമായി അനുകൂലിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ....നമ്മുടെ സഭയിൽനിന്നും ഇതിലേക്കു വേണ്ട ധനസഹായങ്ങൾ പിരിച്ചു ഇതു സംബന്ധമായ കണക്കുകൾ ഇതിൽ സംബന്ധിക്കുന്ന ഏവർക്കും അറിയത്തക്കവണ്ണം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനു നാം ശട്ടംകെട്ടിയിട്ടുണ്ട്.... (*റീത്തുപ്രസ്ഥാന രഹസ്യം*, പേജ് 146, 147).

കണ്ണും കരളും

മലങ്കര നസ്രാണികൾ ഈ വിധത്തിൽ കണ്ണും കരളുമായി വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന ബഥനിയുടെ ഇടയൻ, അദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിച്ച് ഏല്പിച്ചിരുന്നവയിൽ കൊണ്ടുപോകാമെന്നു തോന്നിയ വകയെല്ലാമായി ഒരു ദിവസം രാവിലെ റോമാ പാളയത്തിലേയ്ക്കു കുടിനീങ്ങുകയാണ് ചെയ്തത്. മലങ്കരസഭയിൽ നിന്നാൽ ആത്മാവിന് രക്ഷ ഇല്ല എന്നുള്ള ഭയം കൊണ്ടാണ് പോയതെങ്കിൽ അതു ക്ഷന്തവ്യമാണെന്നു വയ്ക്കാം. ബഥനി ആശ്രമത്തിൽ നിന്നു ".... കാഷായവസ്ത്രധാരികളായ ഇരുപതിൽപരം സന്യാസികൾ ഓരോ ഭാണ്ഡവും കയ്യിലേന്തി മുണ്ടൻമലയുടെ മുകളിൽ നിന്നും വരിവരിയായി താഴേയ്ക്ക് ഇറങ്ങി. വെണ്ണിക്കുളത്തു എത്തി അവിടെയുള്ള മേമല പ്രൈമറി സ്കൂളിൽ....." (*ആർച്ച്ബിഷപ്പ് മാർ ഈവാനിയോസ്*, പേജ് 424, 426) താമസിച്ചു എന്ന് *ആർച്ച്ബിഷപ്പ് മാർ ഈവാനിയോസ്* എന്ന ജീവചരിത്ര ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉണ്ട്.

റോമായിലേയ്ക്ക് പുറപ്പെട്ടവർ വെണ്ണിക്കുളത്ത് ഒരു സ്കൂളിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ 1106 ചിങ്ങം 31-ാം തീയതി ഫാദർ പാറേട്ടും ഒന്നിച്ച് അവിടെ ചെന്ന് സംസാരിച്ചത് ഓർക്കുന്നു. "റോമായിലേക്കു പോകുന്നതു നമ്മുടെ സഭയിൽ നിന്നാൽ രക്ഷ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണോ?" എന്നു ഒരു യുവസ്നേഹിതന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉപയോഗിച്ചു ചോദിച്ചു. "അല്ല", എന്നു മലയാളത്തിൽ മറുപടി പറഞ്ഞശേഷം "Not for salvation but for perfection (രക്ഷ ഇല്ല, എന്നു സംശയിച്ചിട്ടല്ല, പൂർണ്ണതയ്ക്കു വേണ്ടിയാണ്) എന്നായിരുന്നു മറുപടി. പൂർണ്ണതയ്ക്കു റോമാസഭയിൽ ചേരുന്നത് ആവശ്യമാണ് എന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ, മറ്റുള്ളവർക്ക് കുറ്റപ്പെടുത്തുവാൻ അവകാശമില്ലല്ലോ. ആത്മനിർവൃതിയ്ക്കായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത് ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും ആവശ്യവും ധർമ്മവുമാണ്. മാർ ഈവാനിയോസ് ഒരു മനുഷ്യൻ എന്ന നിലയിൽ ജന്മസിദ്ധമായ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി റോമാസഭയിൽ ചേർന്നതും തന്റെ മാതൃസഭയിൽ നിന്നും സമുദായാംഗങ്ങളിൽ നിന്നും സാമ്പത്തികമായും മറ്റും ലഭിച്ച സഹായങ്ങൾ വഴി കുന്നുകൂടിയിരുന്ന കടപ്പാടുകൾ അവഗണിച്ചതും കൃതഘ്നതയായി എണ്ണിത്തള്ളിക്കളയാമെന്നു വയ്ക്കുക. പക്ഷേ അദ്ദേഹം പോകുന്ന സമയം മേൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവിധം കിട്ടിയ വഹകളും "ബഥനി പള്ളി" എന്ന പേരിൽ മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സഹായത്തോടെ മലങ്കരസഭയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി സ്ഥാപിച്ച പള്ളികളും എല്ലാം കൈ അടക്കിക്കൊണ്ട് പോയതിനു പുറമെ വേറൊരു കടുംകൈ കൂടെ ചെയ്തു. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പാത്രിയർക്കീസിനെ കണ്ടു മലങ്കരസഭ രണ്ടായി പിളർന്നുപോകാതെ കഴിക്കാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു പരീക്ഷിക്കുന്നതിനായി 64-ാം വയസ്സിൽ 1098-ൽ മർദീനിലേയ്ക്കുള്ള വീരസാഹസികയാത്ര പുറപ്പെട്ട സമയം, ഒട്ടധികം സ്കൂളുകളുടെ മാനേജ്മെന്റ് മാർ ഈവാനിയോസിനെ വിശ്വസിച്ചു ഏല്പിച്ചു. അദ്ദേഹം റോമായിലേയ്ക്കു പോയപ്പോൾ ആ വിദ്യാലയങ്ങളും കൈ അടക്കിക്കൊണ്ടുപോയതു വിശ്വാസവഞ്ചന ആയിരുന്നു എന്നു പറയാതെ കഴിവില്ല. പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ കൊണ്ടുപോയി എന്നു മാത്രമല്ല, അവ വിട്ടുകിട്ടുന്നതിനു മലങ്കര മെത്രാൻ - കാതോലിക്കോസ് വ്യവഹാരപ്പെട്ടപ്പോൾ ഈവാനിയോസും പിന്നാലെവന്ന ആർച്ച്ബിഷപ്പ് ഗ്രീഗോറിയോസും നഖശിഖാന്തം എതിർക്കുകയും ചെയ്തു.

സന്തോഷകരമല്ലാത്ത, അല്ല, അത്യന്തം സന്താപകരമായ ആ നൂലാമാലയിൽ സ്പർശിക്കാതെ തന്നെ കഴിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു തോന്നാതിരുന്നില്ല. ചരിത്രം എഴുതാൻ ഇറങ്ങിയവൻ, സന്തോഷമുള്ളതു മാത്രമേ രേഖപ്പെടുത്തുകയുള്ളു എന്നു വയ്ക്കുന്നത് ധർമ്മമല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അധർമ്മം തന്നെ ആയിരിക്കും. എം. ഡി. സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പൽ എന്ന നിലയിൽ വന്ന കാലത്ത് അദ്ധ്യാപകനും വിദ്യാർത്ഥിയും തമ്മിൽ ഉണ്ടായ ബന്ധവും ചില ഉരസലുകളും പില്ക്കാലത്ത് വിസ്മരിച്ചു സ്നേഹിതന്മാരായി, കുടുംബസ്നേഹിതനായി, സ്വപിതാവിന്റെ അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ, മരണത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന പല രാത്രികളൊന്നിൽ കുഴിമറ്റം കൺവൻഷൻ കഴിഞ്ഞ് കോവർ കഴുതപ്പുറത്ത് വരമ്പുവഴി യാത്ര ചെയ്തു വന്ന് കുടുംബാംഗങ്ങളായ ഞങ്ങളോടൊപ്പം ഉറക്കമിളച്ചു കഴിച്ചത് സ്മരിക്കുന്നു. പിതാവിന്റെ ആത്മാവ് ജഡത്തിൽ നിന്നു വേർപെട്ട വിനാഴികയിൽ ആബൂനാ ഗീവറുഗീസ് വഴിക്കാലാ എത്തിച്ചത് 47 വർഷം മുമ്പാണെങ്കിലും ഇന്നലത്തെപ്പോലെ ഓർമ്മയുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ റോമാ കമ്പക്കാര്യത്തിലുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസം മുഖത്തു നോക്കിത്തന്നെ ധരിപ്പിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ബന്ധുവിന്റെ നടപടികളെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിര്യാണശേഷം വിമർശനം ചെയ്യുന്നത് അല്പംപോലും സന്തോഷകരമല്ല. എങ്കിലും ചരിത്രകാരന്റെ ധർമ്മം നിറവേറ്റാതെ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ.

വന്ന ഗതികേടുകൾ

മലങ്കരസഭയിൽ നിന്നു മാറി എന്നു പറയാനില്ല. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പേരു തുബ്ദേനിൽ പറയേണ്ട സ്ഥാനത്ത് പാപ്പായുടെ പേരു പറയുന്നു എന്നേയുള്ളു, എന്നിങ്ങനെ പൂർണ്ണമായും ശരിയല്ലാത്ത പല വാദങ്ങളൊ യുക്തികളൊ പുറപ്പെടുവിച്ച് തന്റെ നടപടിയെ നീതീകരിക്കാൻ ഈവാനിയോസ് ആവുംമട്ടു ശ്രമിച്ചു. രക്ഷയ്ക്കല്ല, പൂർണ്ണതയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് റോമാസഭയിൽ ചേരുന്നതെന്നു വെണ്ണിക്കുളത്തു വച്ചു ഉന്നയിച്ച തത്വമോ യുക്തിവാദമോ, റോമാസഭാ പ്രവേശനത്തെ തുടർന്ന് ഒല്ലൂരിൽ വച്ച് നൽകിയ സ്വീകരണാവസരത്തിൽ, ഒരു വമ്പിച്ച യോഗത്തിൽ വച്ച് പുറപ്പെടുവിച്ചു എന്നും, യോഗം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് ആ പ്രസ്താവന പിൻവലിക്കാൻ ആർച്ച്ബിഷപ്പ് നിർബന്ധിതനായി പിൻവലിച്ചു എന്നും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അതു വല്ലാത്ത വല്ലാത്ത ഗതികേടായിരുന്നല്ലോ! റോമാ സഭയിൽ ചേർന്നശേഷം, ഇ. ജെ. ജോൺ സൗജന്യമായി കൊടുത്ത സ്ഥലത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു കേസിൽ - റോമാസഭയിലേയ്ക്കു പോകവെ കൊണ്ടുപൊയ്ക്കളഞ്ഞ ചേപ്പാട്ടു പള്ളിക്കൂടത്തെ സംബന്ധിച്ചു നടന്ന കേസിൽ - ആർച്ച്ബിഷപ്പ് ഈവാനിയോസ് സത്യത്തിന്മേൽ ബോധിപ്പിച്ച മൊഴി കാണുക:-

1119 - ാമാണ്ട് മിഥുനമാസം 22-ാം തീയതി, ആലപ്പുഴ ജില്ലാ കോർട്ടിൽ 109-ാമാണ്ട് സിവിൽ 213-ാം നമ്പരിൽ പ്രതിഭാഗം 2-ാം സാക്ഷി സത്യം ചെയ്തു ബോധിപ്പിച്ച മൊഴി.

വയസ്സ് 62, ജാതി സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ, മതം സിറിയൻ കത്തോലിക്ക്. തൊഴിൽ ആർച്ച്ബിഷപ്പ്.

".... നാം ബഥനി സ്ഥാപിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചശേഷം അതിലേയ്ക്കു സഹായമായി മി. ഇ. ജെ. ജോൺ 100 ഏക്കർ സ്ഥലം ദാനം ചെയ്യാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം ഒരു ആധാരം എഴുതി അദ്ദേഹം തന്നെ ഹാജരാക്കി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യിച്ചു നമ്മുടെ പേർക്കു അയച്ചുതന്നു. അതിൻപ്രകാരം നാം ആധാരം സ്വീകരിക്കയോ, ആ വസ്തു കൈവശത്തിൽ എടുത്തു അവിടെ കാടു തെളിക്കുകയോ കൃഷി നടത്തുകയോ യാതൊന്നും

ചെയ്തിട്ടില്ല. നാം ആധാരം നിഷേധിക്കുകയും സ്ഥലം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു...."

വട്ടവിലങ്ങു ചാടുന്നു

ഇ. ജെ. ജോണിന്റെ സംഭാവന, ആധാരം ഇവയെപ്പറ്റി മുകളിൽ കാണിച്ച മൊഴിക്ക് എതിരായി സത്യം ചെയ്താൽ ഒരു കേസ് ജയിക്കാമെന്ന് തോന്നിയിട്ടാവാം താഴെക്കാണുന്ന വിധം ഹരിപ്പാട്ടു മുൻസിഫ് കോടതിയിൽ 118-ൽ സി. 324-ൽ വാദിയും വാദിഭാഗം 1-ാം സാക്ഷിയുമായി 1121 കുംഭം 24-ാം തീയതി മാർ ഈവാനിയോസ് സത്യത്തിന്മേൽ ബോധിപ്പിച്ച മൊഴിയിൽ ഒരു ഭാഗം:-

"....ആശ്രമസ്ഥാപനത്തിന് മരിച്ചുപോയ ഇ. ജെ. ജോൺ വക്കീൽ കുറെ വസ്തു ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അത് നാം ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ട് തന്നതാണ്.... ഇ. ജെ. ജോൺ മരിക്കുംവരെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ പ്രമുഖനായിരുന്നു. 1095 -ൽ നമുക്ക് ആധാരം തന്നു. അസ്സൽ ആധാരം നമ്മുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്നു. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ബഥനിക്ക് ധനസഹായം ചെയ്യണമെന്ന് പള്ളികൾക്ക് കല്പന അയച്ചതായി നമുക്കറിവില്ല. ബഥനി സ്ഥാപനകാലത്ത് നമ്മോടുകൂടെ സ്ഥാപന വിഷയത്തിൽ സഹകരിക്കുവാനായി യാക്കോബായ സഭയിലെ പട്ടക്കാർ ആരും തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നാം സ്വതന്ത്രമായിട്ടാണ് ബഥനി സ്ഥാപിച്ചത്.

വിശ്വസ്തനായ അനിയൻ

മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ ഭൂസമ്പാദനാദികാര്യങ്ങളിലും റോമാസഭാ പ്രവേശനത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനിയൻ ആർച്ച്ബിഷപ്പിനെ പിന്തുടരുകയല്ല, പലപ്പോഴും നയിക്കുക തന്നെ ചെയ്തിട്ടുള്ള അതിസമർത്ഥനായ ഒരാളായിരുന്നു. മാവേലിക്കര ജില്ലാ കോർട്ടിൽ 1124-ൽ സിവിൾ 41-ാം നമ്പരിൽ പ്രതിയായിരുന്ന മാർ ഈവാനിയോസിനു വേണ്ടി അനിയൻ മത്തായി പണിക്കർ 1950 ജനുവരി 28-ാം തീയതി കൊടുത്ത മൊഴിയിൽ നിന്നു അല്പം താഴെ ചേർക്കുന്നു:-

ഞാൻ ഈ കേസിലെ 4-ാം പ്രതിയുടെ സഹോദരനാണ്. എനിക്ക് ഈ കേസു സംബന്ധിച്ചു സകല വിവരവും അറിയാം. 4-ാം പ്രതി കല്ക്കട്ടായിൽ (സെറാമ്പൂർ) ആയിരുന്ന കാലത്തു 300-ൽ ശിഷ്ടം ഏക്കർ സ്ഥലം പെരുനാട്ടിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ പതിപ്പിക്കുകയും വിലയ്ക്കു വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. അതെല്ലാം ചെയ്തതു ഞാനാണ്.

ചോ. ഇതു കൂടാതെ നൂറേക്കർ സ്ഥലം ഇലഞ്ഞിക്കൽ ഇ. ജെ. ജോൺ 4-ാം പ്രതിക്കു ദാനം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ. ഉ. 92-ൽ കൈവശം വിട്ടുകൊടുക്കയും 95-ൽ ആധാരം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്....

ചോ. 4-ാം പ്രതിക്ക് ദാനം കൊടുത്ത (ഇ. ജെ. ജോൺ) വസ്തുക്കൾ അന്യായ പട്ടികയിൽ ഏതു വസ്തുവാണ്. ഉ. എ പട്ടികയിൽ പെട്ട 100 ഏക്കർ വസ്തുവാണ്....

ഇ. ജെ. ജോൺ കൊടുത്ത വസ്തുവും ആധാരവും എല്ലാം നിഷേധിച്ചു എന്നു മാർ ഈവാനിയോസ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, കാര്യങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന "സകല വിവരങ്ങളും അറിവുള്ള" അനിയൻ ചേട്ടനു വേണ്ടി കൊടുത്ത മൊഴിയിൽ ചേട്ടൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം നിഷേധിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ അർത്ഥമോ സാരമോ എന്താണ്? ഏതു തരത്തിൽ എങ്കിലും ഭൂമി വേണമെന്ന് മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തോടൊന്നിച്ചു റോമാ സഭയിലേയ്ക്കു പോകാതെ സ്ഥാപനോദ്ദേശ്യം അനുസരിച്ച് ഉറച്ചുനിന്ന ഫാ. അലക്സിയോസു തുടങ്ങിയ ബഥനി സമൂഹാംഗങ്ങൾക്ക് ആ സമൂഹത്തിന്റെ വകയായി ഒന്നും കൊടുക്കാൻ പാടില്ല എന്നു നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നതാണ് ഈ തൊന്തരവിനു കാരണം.

വേറൊന്നു കൂടെ

റോമാസഭയിൽ ചേർന്നശേഷം മാതൃസഭയെ ആവുംമട്ടു കുറ്റപ്പെടുത്താൻ - തകർക്കാൻ - ഈവാനിയോസ് ശ്രമിച്ചു. ആ വിധം ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിതനാകയോ നിർബന്ധിതനായി എന്നു നടിക്കുകയോ ചെയ്തു. മുകളിൽ എടുത്തുപറഞ്ഞ ആലപ്പുഴ ജില്ലാ കോർട്ടിൽ 109-ൽ സി. 213-ാം നമ്പരിൽ കൊടുത്ത മൊഴിയിൽ അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതു കാണുക:-

4-5 സംവത്സരങ്ങളായി കേട്ടിട്ടുള്ളത് അബ്ദൽ മിശിഹായെ മെത്രാന്മാരുടെ സുന്നഹദോസു കൂടി സ്ഥാനത്തു നിന്നു മാറ്റി എന്നാണ്. എന്നാൽ ഇതിനെപ്പറ്റി തീർച്ചയായി ബോധിപ്പിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഫർമാൻ (തിരുവെഴുത്തു വിളംബരം) പിൻവലിക്കുക മാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ളു എന്നാണ് ആദ്യകാലത്ത് കേട്ടിരുന്നത്. ഈ അറിവിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി 88-ൽ 94-ാം നമ്പർ (വട്ടിപ്പണം) കേസിൽ നാം മൊഴി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.... കാനൻ വിദഗ്ദ്ധൻ ആണെന്നു നാം കേസിൽ (വട്ടിപ്പണം) മൊഴി കൊടുക്കുകയോ ഭാവിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല.

വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ കാനോൻ വിദഗ്ദ്ധനാണെന്നു മൊഴി കൊടുക്കയോ ഭാവിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല എന്നു സത്യം ചെയ്ത് ബോധിപ്പിച്ചു എങ്കിലും യഥാർത്ഥം എന്തായിരുന്നു? 1093 കന്നി 17-ാം തീയതി ഫാ. ഗീവറുഗീസ് ബോധിപ്പിച്ചു:-

സെറാമ്പൂർ സർവകലാശാല രാജകീയ ശാസനമനുസരിച്ചു സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.... ആ സർവകലാശാലയുടെ ആർട്സു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ സുറിയാനിഭാഷ പഠിപ്പിക്കുന്നതു ഞാനാണ്.

ചോ. നിങ്ങൾ കാനൻ നിയമം പ്രത്യേകമായി പഠിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ഉ. ഞാൻ അതിൽ വളരെ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ വിഷയത്തിൽ പ്രത്യേക പഠനം നടത്തിയിട്ടുമുണ്ട് (ഇത് അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലീഷിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സ്വതന്ത്ര പരിഭാഷയാണ്) (വട്ടിപ്പണം മൊഴി, പേജ് 740).

ഇതിനെ തുടർന്നു മൊഴി കൊടുക്കവെ എതിർഭാഗം വക്കീൽ കയ്യാലം പരമേശ്വരൻപിള്ളയും സാക്ഷി ഒരു വിദഗ്ദ്ധനാണെന്ന് സമ്മതിച്ചതായി കാണുന്നുമുണ്ട് (വട്ടിപ്പണം മൊഴി, പേജ് 741)

പിന്നെയും ഒന്ന്

മുവാറ്റുപുഴ ഒന്നാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ടു കോടതിയിൽ 1087-ൽ സമരി 1-ാം നമ്പ്രിൽ എതിർഭാഗം 4-ാം സാക്ഷിയായി എം. ഡി. സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പൽ 29 വയസ്സുള്ള മാവേലിക്കര പണിക്കരുവീട്ടിൽ തോമസ് ഫാദർ ഗീവറുഗീസ് 1087 വൃശ്ചികം 14-ാം തീയതി സത്യം ചെയ്തു ബോധിപ്പിച്ച മൊഴിയിൽ പറഞ്ഞു "…. ഞാൻ യാക്കോബായ സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട ആളാണ്" എന്ന്.

മുൻ പറഞ്ഞ ആലപ്പുഴ കേസിൽ (109-ൽ സി. 213) കൊടുത്ത മൊഴിയിൽ കാണുന്നു:- "കൊല്ലം 1086-ൽ യാക്കോബായ സഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായ പാത്രിയർക്കീസു നമ്മെ യാക്കോബായ സഭയിൽനിന്നു ഭ്രഷ്ടനാക്കി ശപിച്ചു പുറത്തുതള്ളി. തന്നിമിത്തം യാക്കോബായ സഭയിൽ നമുക്കുള്ള അംഗത്വം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി...." എന്ന്. ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ സത്യത്തിന്മേൽ കൊടുത്ത മൊഴിയോ ഫാ. ഗീവറുഗീസു സത്യത്തിന്മേൽ കൊടുത്ത മൊഴിയോ ഏതാണ് സത്യമായിട്ടുള്ളത്? രണ്ടും സത്യമാണെന്നു വാദിക്കാൻ പറ്റുല്ലല്ലോ.

കടപ്പാടും വ്യക്തിത്വവും

മലങ്കര സമുദായത്തെ ഞെട്ടിപ്പിക്കുകയും റോമാ സഭയെ കോരിത്തരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ വ്യക്തിത്വം, മലങ്കര സമുദായത്തോട് അദ്ദേഹത്തിന് ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് സമുദായവും അദ്ദേഹം തന്നെയും വിചാരിച്ചിരുന്ന കടപ്പാട് ഇവയിലേയ്ക്ക് ഒന്നു കണ്ണോടിച്ചശേഷം മുമ്പോട്ടു പോകാം. പരിതസ്ഥിതികൾക്കു യോജിച്ചവിധത്തിൽ ഉയരുന്നതിനോ താഴുന്നതിനോ - അതെ താഴുന്നതിന് - അദ്ദേഹത്തിനു ജന്മസിദ്ധമായ കഴിവ് ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് അടുത്തറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ എല്ലാം സമ്മതിക്കും. ഉയർച്ചയുടെ ഉള്ള് അല്ലെങ്കിൽ കാതൽ ഏതു തരത്തിലുള്ളതായിരിക്കും എത്ര മാത്രം കട്ടി ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നുള്ളത് മറ്റൊരു പ്രശ്നമാണ്. എം. ഡി. സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പൽ എന്ന നിലയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു തന്നെ ഇതിന് ഒരു ഉദാഹരണമാണ്. യുവാവായ ശെമ്മാശ്ശൻ ഗുരുവായ കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിളയുടെ തലയ്ക്കുമീതെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ കോട്ടയം പട്ടണത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ എങ്ങും അന്നുവരെ കാണപ്പെടാത്ത ചട്ടവട്ടങ്ങളും പ്രത്യേക വേഷവിധാനങ്ങളോടു കൂടിയ "പ്യൂണും", മുന്നോടിയായി ഓടുന്ന അവന്റെ കൈയിൽ 'ഡീക്കൻ പി. റ്റി. ഗീവറുഗീസ് എം. എ.' എന്നു വെള്ള ചായത്തിലുള്ള എഴുത്തോടു കൂടിയ ബാഗും എല്ലാം ഉദ്ദേശിച്ചവിധം എല്ലാവരുടെയും ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു. മാമ്മൻ മാപ്പിളയെ പിൻതള്ളി മുന്നേറി എങ്കിലും അതുവഴി തന്നെ ഉണ്ടായ അപകർഷ ഭയത്തെ അകറ്റാൻ ഇവയൊക്കെ സഹായിച്ചിരിക്കാം.ബഥനി ആശ്രമാദ്ധ്യക്ഷനും "സാധു"ക്കളിൽ മുമ്പനും ആയിരുന്നപ്പോൾ സ്വീകരിച്ച തനി കാഷായവസ്ത്രവും, കോവർ കഴുതാവാഹനവും, ആഹാരം കഴിക്കുന്നതിനു ഉപയോഗിച്ച മൺചട്ടിയും അതിനു യോജിച്ച ഇതര ചിട്ടകളും "സാധുത്വം" വിഴിഞ്ഞ് ഒഴുകുന്നവ തന്നെ ആയിരുന്നു. 'പ്രിൻസിപ്പൽ' ആയിരുന്ന കാലത്തെ സംഭാഷണവും സ്വരവും പാടെ മാറി. സാത്വികനു ചേർന്ന പതിഞ്ഞ മൃദുലമായ സ്വരം സ്വായത്തമാക്കി. 'ബഥനിയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ' ആയി അഭിഷേകം സ്വീകരിച്ചിട്ടും കഴുത്തിലെ മരക്കുരിശു സ്വർണ്ണക്കുരിശായി മാറിയില്ല. ഇതര കെട്ടുപാടുകളും ചട്ടവട്ടങ്ങളും അങ്ങനെ തുടർന്നു.

റോമാസഭയിലെ ആർച്ചുബിഷപ്പു പദം പ്രാപിച്ചിട്ടും ബഥനിയുടെ 'സുപ്പീരിയർ' സ്ഥാനത്തു തുടർന്നു എങ്കിലും കഴുത്തിലെ മരക്കുരിശും മറ്റും അപ്രത്യക്ഷമായി. ആർച്ചുബിഷപ്പിന്റെ 'അരമന'യിലും അവിടുത്തെ ചുറ്റുപാടിലും അതിനനുസരണമായ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിച്ചു. മഹർഷി എങ്കിലും അതോടൊപ്പം രാജകീയത്വവും - എല്ലാറ്റിലും രാജകീയാചാര്യത്വത്തിന്റെ പ്രതിച്ഛായ കാണായി.

കടപ്പാട് - ആർച്ചുബിഷപ്പിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ

സ്വസമുദായത്തോടു എന്തൊ അല്പമൊരു കടപ്പാട് ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് മാർ ഈവാനിയോസിനും "സംശയം" ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു *ഗിരിദീപ*ത്തിൽ കാണാം. നാം ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ആയിരുന്ന കാലത്ത് നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലേയ്ക്കായി പ്രോത്സാഹനാർത്ഥം പല തവണകളിലായി സ്വസമുദായം നൽകിയ 1844 രൂപയ്ക്കു പകരം, സമുദായത്തിന്റേതായ എം. ഡി. സെമിനാരിക്കു കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം 3300 രൂപാ നാം കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിലും അതോടുകൂടി നമുക്കു സെമിനാരിയോടുള്ള കടമ അവസാനിച്ചിട്ടില്ലെന്നു തോന്നിയതിനാൽ ഉത്തരോത്തരമായ അതിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയെ ലാക്കാക്കി നാം പലതും പിന്നെയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു" (*ഗിരിദീപം*, പേജ് 67).

ആ ‘പലതും’ എന്താണെന്നു വ്യക്തമാക്കിയില്ല. നമുക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ. ആഗ്രഹം അല്ലെങ്കിൽ ഉദ്ദേശം പ്രവൃത്തിക്കു തുല്യമായി സ്വീകരിക്കുകയാണോ വേണ്ടത്? കടപ്പാടും മലങ്കര സമുദായത്തോടല്ല, എം. ഡി. സെമിനാരിയോടാണത്രെ. സ്വസമുദായം പല തവണകളിലായി 1844 രൂപ.... പ്രോത്സാഹനാർത്ഥം ‘നൽകി’യതിനു എം. ഡി. സെമിനാരിയെ ഉത്തമർണ്ണനാക്കുന്നതിന്റെ രഹസ്യം എന്താണ്? റോമാസഭയിലെ ഒരു ആർച്ചുബിഷപ്പ് മലങ്കരസഭയുടെ അധമർണ്ണൻ ആകുന്നത് മഹാ കുറച്ചിലാകുമെന്നു വെച്ചായിരിക്കുമോ എം. ഡി. സെമിനാരിയെ ഇടയിൽ കടത്തിയത്. ആർക്കറിയാം. ഏതായാലും 4 + 3 = 7 എന്നു കണക്കു കൂട്ടുന്ന തരത്തിൽ രൂ. 1844 ന്, രൂ. 3300 കൊടുത്തു കടവും ബാദ്ധ്യതയും എല്ലാം ഒറ്റയടിക്കു തീർത്തു എന്നു മാർ ഈവാനിയോസ് യഥാർത്ഥത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു എന്നു വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല.

കടപ്പാട് - ഫാ. ഗീവറുഗീസിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട്

മലങ്കര സമുദായത്തോടും മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനോടും തനിക്ക് വളരെ അധികം കടപ്പാടുണ്ടെന്നായിരുന്നു ആർച്ചുബിഷപ്പായിത്തീർന്ന ഫാ. ഗീവറുഗീസ് വിശ്വസിച്ചിരുന്നതെന്ന് സെറാമ്പൂരിൽ നിന്ന് 1917 നവംബർ 25-ാം തീയതി അദ്ദേഹം മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനു അയച്ച കത്തു തെളിയിക്കുന്നു. ദീർഘമായ ആ കത്തിൽനിന്ന് ചില ഭാഗങ്ങളുടെ സംക്ഷേപം താഴെ ചേർക്കുന്നു. ഇതുപോലുള്ള കത്തുകൾ വേറെയും ഉണ്ട്.

Most beloved father.... തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഒരു വിത്ത് വിതച്ചു. അത് ഞാൻ ആണ്. വിത്ത് നൂറുമേനി ഫലം കൊടുക്കണമെന്ന് വരുകിൽ എന്താണ് വേണ്ടത് എന്ന് ഞാൻ പറയണമെന്നില്ലല്ലോ. അങ്ങിനെ നൂറ് മേനി ഫലം കൊടുത്ത് ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തത്തക്കവിധത്തിൽ ഒരു സ്ഥാപനമായി ബഥനിയെ ആക്കിത്തീർക്കണം. ഈ കാര്യത്തിൽ യാതൊരു തൻകാര്യ ബുദ്ധിയും ഇല്ല. ലവലേശമെങ്കിലും selfishness കൂടാതെയാണ് ഈ ശ്രമം ചെയ്യുന്നത്. തിരുമനസ്സിലെ ചിറകിൻകീഴിൽ ഈ കാര്യങ്ങളിൽ പ്രധാനമായി ശ്രമിക്കുന്നത് ഞാൻ ആണല്ലോ. എനിക്ക് ബഥാനിയായിൽ ഏതെങ്കിലും അധികാരമോ വലിപ്പമോ ഉണ്ടാകാൻ പോലും കഴിവില്ലാത്ത സ്ഥിതിയിൽ അതിന്റെ നിയമവും നടത്തിപ്പും ആയിരിക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ ആലോചിക്കുന്നതും ആഗ്രഹിക്കുന്നതും.... ബഥാനിയായെപ്പറ്റി തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് നന്നായി ആലോചിച്ച് വേണ്ടതുപോലെ നടത്തിക്കണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയാണ് എനിക്കുള്ളത്.... ഇതെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനും സഭയുടെ ഐശ്വര്യത്തിനും വഴിയാക്കാനുള്ള യഥാർത്ഥ ആഗ്രഹം കൊണ്ടും, selfish ആയിട്ടുള്ള യാതൊരു ഉദ്ദേശങ്ങളും കൂടാതെയും തിരുമനസ്സിലെ നിഷ്കളങ്കമായ തൃപ്തിയും അനുഗ്രഹവും ഉണ്ടെന്നും എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുമുള്ള ഉത്തമ വിശ്വാസത്തിലും ധൈര്യത്തിലുമാണ്.... ഈ നിലയിലല്ലാതെ എനിക്ക് യാതൊരു ആഗ്രഹവും ഇല്ലാ എന്ന് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് നന്നായി ധൈര്യപ്പെട്ടുകൊള്ളണം.

എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടിയാലും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നിന്നുള്ള പണമല്ലാതെ വെളിക്കു നിന്ന് ആരുടെയും ഒരു കാശു പോലും വാങ്ങരുത് എന്നാണ് ആഗ്രഹം. മട്ടയ്ക്കൽ ശെമ്മാശ്ശനും ഞാനും ഇതിലേയ്ക്ക് പൂർണ്ണമായി തിരിഞ്ഞിരിക്കയാണെന്ന് തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കറിയാമല്ലോ. മാവേലിക്കര പള്ളിയിൽ എനിക്കുള്ള സർവ അവകാശങ്ങളും വരുമാനങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതായി മാവേലിക്കര പള്ളിക്കാർക്കും അച്ചന്മാർക്കും എഴുതി അയയ്ക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇതിലേയ്ക്ക് എന്റെ വീട്ടുകാരോട് ഞാൻ പറഞ്ഞ് സമാധാനപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിന് തിരുമനസ്സിലെ അനുവാദം അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.... പുറജാതികളുടെ ഇടയിൽ ദൈവവേലയ്ക്കു പുറപ്പെടുന്നതിന് ദയറാക്കാരായിത്തീരണമെന്നും അതിന് വേണ്ട വേലകളും ഒരുക്കവുമാണ് ബഥാനിയായിൽ നടക്കേണ്ടത് എന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്ന എനിക്കും മട്ടക്കൽ ശെമ്മാശ്ശനും അതിന് തക്ക എന്തെങ്കിലും വേഷവും കൂടെ കല്പിച്ചു തന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നപേക്ഷയുണ്ട്.... ഒരു വേഷം നല്ലതായി തോന്നുന്നുണ്ട്....... നമ്മുടെ അച്ചന്മാർ ഉപയോഗിക്കുന്നതരം കറുത്ത കുപ്പായത്തിന്റെ വെട്ടുപോലെ വെട്ടി വെള്ള തുണി കൊണ്ട് തയിച്ചതും കാവി മുക്കിയതുമായ കുപ്പായം ആണ്. ധൃതിയോ നിർബന്ധമോ ഇല്ല. തിരുമുമ്പാകെ ബോധിപ്പാൻ എഴുതിക്കൊള്ളുന്നത് (റീത്തു പ്രസ്ഥാന രഹസ്യങ്ങൾ, പേജ് 131-134).

കടപ്പാട് - മാമ്മൻ മാപ്പിളയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ

കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ആയിരിക്കുമ്പോൾ, മാവേലിക്കര മല്ലിട്ടി പണിക്കർ കുടുംബത്തിൽപെട്ട ഒരു ശെമ്മാശ്ശൻ ആ വിദ്യാലയത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥിയായി ചെന്നു ചേർന്നതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിത സ്മരണകളിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ‘.... സാമാന്യം ഗണ്യമായിരുന്ന ഒരു കുടുംബസന്ധാരണത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വവും വഹിച്ചുകൊണ്ടുനടന്ന എന്നെ പെട്ടെന്ന് ഒറ്റ അടിക്കു വെള്ളത്തിലേയ്ക്കു തള്ളി മറിച്ചിടുന്ന ഒരു ദുരുദൃഷ്ടപ്രതീതി....’ അനുഭവപ്പെടുത്തിയതും ‘....നിന്ന നില്പിൽ കൊല്യാൻ പോലെ വന്നു മുഖത്തടിച്ച അഭിമാനഹാനി’ (മലയാള മനോരമ ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്, 1956 ആഗസ്റ്റ് 4) വരുത്തിവച്ചതും ആയ സംഭവമാകയാൽ, അദ്ദേഹത്തിന് ശെമ്മാശ്ശന്റെ ആഗമനവും അനന്തര സംഭവങ്ങളും മറക്കാൻ സാധിക്കാതെ വന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഈവാനിയോസ് ആയിത്തീർന്ന ആ ശെമ്മാശ്ശൻ മലങ്കര സമുദായ തലസ്ഥാനത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട കഥയിൽ അല്പം കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിളയുടെ *ജീവിത സ്മരണകളിൽ* നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കട്ടെ:-

“....വേളയിലാണ് മാവേലിക്കര സ്വദേശിയായ പി. റ്റി. ഗീവറുഗീസ് ശെമ്മാശ്ശൻ എന്നൊരു വിദ്യാർത്ഥി എം. ഡി.

ഹൈസ്കൂളിൽ നാലാം ഫാറത്തിൽ വന്നുചേർന്നത്. ഈ ശെമ്മാശ്ശൻ സ്വതേ സമർത്ഥനും ബുദ്ധിമാനും ആയിരുന്നതിനാൽ മല്പാനച്ചന്റെ (പിന്നീട് ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്) സവിശേഷമായ വാത്സല്യത്തിനു പാത്രീഭവിച്ചു. മല്പാനച്ചൻ ഈ ശെമ്മാശ്ശന്റെ പഠിത്തക്കാര്യങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുകയും അതുപോലെ തന്നെ ശെമ്മാശ്ശനും മല്പാനച്ചനോട് എന്തെന്നില്ലാത്ത ഭക്ത്യാദരങ്ങൾ ഉളവാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇരുവരും തമ്മിൽ പിതൃപുത്ര നിർവിശേഷമായ ഒരു ഹൃദയബന്ധം വളർന്നുവന്നു. ഭാവിയിൽ സഭാസേവനത്തിനു മല്പാനച്ചന്റെ മനസ്സിണങ്ങിയ ഏറ്റവും യോഗ്യനായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനെ കണ്ടുകിട്ടിയാലെന്നപോലെ ശെമ്മാശ്ശന്റെ സർവ്വ വിദ്യാഭ്യാസ ചെലവുകളും സമുദായ ചെലവിൽ മല്പാനച്ചൻ സൗജന്യമായി നിർവഹിച്ചുകൊടുത്തു. ശെമ്മാശ്ശൻ മട്രിക്കുലേഷൻ ക്ലാസ്സു വരെ സമുദായ ചെലവിൽ എം. ഡി. യിൽ പഠിച്ചു. അവിടെ നിന്നും മട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷ പാസ്സായശേഷം മല്പാനച്ചൻ അദ്ദേഹത്തെ സമുദായച്ചെലവിൽ കോട്ടയം സി. എം. എസ്. കോളജിൽ അയച്ചു പഠിപ്പിച്ചു. അവിടെ നിന്ന് എഫ്. എ. പരീക്ഷ ജയിച്ചശേഷം ഉൽകൃഷ്ട വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻ കോളജിൽ അയച്ചു. അവിടെ നിന്നു ബി. എ. പരീക്ഷ പാസ്സായി, എം. എ. യും പാസ്സായി മടങ്ങിവന്നു. ... മല്പാനച്ചന്റെ സാമ്പത്തികമായ സൗജന്യ സഹായങ്ങൾ കൊണ്ട് എം. എ. ബിരുദധാരിയായിത്തീർന്ന ശെമ്മാശ്ശനെ സമുദായ സേവനത്തിൽ ഒരു പ്രധാന സ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠിക്കാനുള്ള അഭിനിവേശം മല്പാനച്ചനിൽ കൊടുമ്പിരിക്കൊണ്ടു. (മലയാള മനോരമ ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്, 1956 ആഗസ്റ്റ് 4). മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ കടപ്പാട് മാമ്മൻമാപ്പിള കണ്ടത് ഈ വിധത്തിലായിരുന്നു.

കടം കൊടുത്തയാളിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ

ഈവാനിയോസിനു മലങ്കര സമുദായത്തോട് ഉണ്ടായിരുന്ന കടപ്പാടിനെപ്പറ്റി, അദ്ദേഹത്തെ പുത്രനിർവിശേഷം സ്നേഹിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്ത മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് "കുന്നംകുളം കേസിൽ" കൊടുത്ത മൊഴിയിൽ നിന്നു ചിലത് ഉദ്ധരിക്കുന്നു. 1091 ഇടവം 12-ാം തീയതി:- "പി. റ്റി. ഗീവറുഗീസു കത്തനാർ മട്രിക്കുലേഷൻ വരെ പഠിച്ചത് മാവേലിക്കര ഒരു സ്കൂളിലും കോട്ടയം എം. ഡി. സെമിനാരിയിലും ആയിരുന്നു. ഞാൻ അയാളെ സുറിയാനി പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ പ്രിൻസിപ്പാളായി എം. ഡി. സെമിനാരിയിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ ടിയാനും അവിടുത്തെ ബോർഡിംഗിൽ താമസിക്കുകയുണ്ടായി. ടിയാൻ എഫ്. എ. യ്ക്കു പഠിച്ചതു സി. എം. എസ്. കോളജിലാണ്. എഫ്. എ. യ്ക്കു അയാൾക്കുണ്ടായ പഠിത്തച്ചെലവ് മിക്കവാറും അയാളുടെ സ്വന്തം കൈയിൽ നിന്നും ഏതാനും എം. ഡി. സെമിനാരി വക വരുമാനത്തിൽ നിന്നും ആയിരുന്നു. ബി. എ. യ്ക്കും എം. എ. യ്ക്കും അയാൾ പഠിച്ചത് മദ്രാസിലായിരുന്നു. അതിനുള്ള പഠിത്തച്ചെലവ് എം. ഡി. സെമിനാരി വക വരുമാനത്തിൽ നിന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ കൃത്യമായി ടി ചെലവ് അയാൾക്ക് അയച്ചു കൊടുപ്പാൻ എനിക്കു കഴിവില്ലാതെ വന്ന സമയങ്ങളിൽ അയാളുടെ സ്വന്തഭവനത്തിൽ നിന്നുകൂടെ ചിലപ്പോൾ അയാൾ പണം വരുത്തി ചെലവിടുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. എഫ്. എ., ബി. എ., എം. എ. പഠിത്തത്തിൽ ഏകദേശം ആയിരം ആയിരത്തഞ്ഞൂറു ഉറുപ്പിക എം. ഡി. സെമിനാരി വകയിൽ നിന്നു ചെലവിട്ടു കാണും. എം. ഡി. സെമിനാരിയിൽ നിന്നു കൊടുത്ത പണത്തിനു ഞാൻ ടിയാനോടു രസീതു വാങ്ങിയിട്ടില്ല. പണം ആവശ്യപ്പെട്ട് അയാൾ അയച്ച എഴുത്തുകൾ ഞാൻ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിച്ചു വച്ചിട്ടില്ല. അയാളുടെ കൈയിൽ നിന്നു ഞാൻ പ്രത്യേകം പ്രമാണങ്ങൾ ഒന്നും വാങ്ങിയിട്ടില്ല" (കുന്നംകുളം കേസ് മൊഴി, പേജ് 22 -28).

മാർ ദീവന്നാസ്യോസും ഗീവറുഗീസു ശെമ്മാശ്ശനുമായി ഉണ്ടായതോ നടന്നതോ ആയ ഇടപാടുകളും, അവർ തമ്മിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ബന്ധവും സംബന്ധിച്ച്, മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, കുന്നംകുളം കേസിൽ 1091 ഇടവം 18-ാം തീയതി ക്രോസ്സ് വിസ്താരത്തിൽ പറഞ്ഞു:- "ടിയാന്റെ (പി. റ്റി. ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ) ആയുസ്സും തന്റെ സകല സമ്പാദ്യവും സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ ഗുണത്തിനായി ചെലവിടണമെന്നുള്ള നിഷ്ഠയോടു കൂടെ വെല ചെയ്യുന്ന ഒരാള്.... (കുന്നംകുളം കേസ് മൊഴി, പേജ് 49).

മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, മാർ ഈവാനിയോസിന് ഉണ്ടായിരുന്ന കടപ്പാടിനെ എങ്ങനെ വീക്ഷിച്ചിരുന്നു എന്ന് ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. "ആയുസ്സും സകല സമ്പാദ്യവും" സമുദായത്തിനായി ഉഴിഞ്ഞുവച്ചു എന്ന് ദീവന്നാസ്യോസ് വിശ്വസിച്ചയാളാണ് നാലും മൂന്നും ഏഴ് എന്നു പറഞ്ഞ് പഴയതെല്ലാം അരക്ഷണം കൊണ്ട് തൂത്ത് മാച്ച് പോകാൻ ഒരുങ്ങുന്നതെന്നു കണ്ടപ്പോൾ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് മനോവ്യഥ ഉണ്ടായി. താറാവിന്റെ മുട്ടയ്ക്ക് അടയിരുന്നു വിരിച്ച് കുഞ്ഞുങ്ങളെയും കൊണ്ട് പിടക്കോഴി നടക്കുന്നു. വെള്ളം കണ്ട ക്ഷണത്തിൽ താറാവിൻകുഞ്ഞുങ്ങൾ സംശയം കൂടാതെ അതിലിറങ്ങുന്നു. തള്ളക്കോഴി കരയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് നിലവിളിക്കുകയോ മടങ്ങി വരാൻ ആജ്ഞാപിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. താറാവിൻകുഞ്ഞുങ്ങൾ രസിക്കുന്നു, സുഖിക്കുന്നു. ഇതാണ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, പണിക്കർ ഗീവറുഗീസ് കശീശ്ശായ്ക്ക് 1092 മേടം 12-ാം തീയതിയും ഇടവം 3-ാം തീയതിയും അയച്ച കത്തുകളുടെ ഉള്ളടക്കം കണ്ടപ്പോൾ ഓർമ്മയിൽ വന്നത്.

ആദ്യകത്തിൽ പറയുന്നു. "... അവിടെ (സെറാമ്പൂർ) താൻ ചിലതെല്ലാം പരിഷ്ക്കരിച്ചതായും പരിഷ്ക്കാരം കൂടുതലാണെന്നും കേൾക്കുന്നു. ഇതിൽ നമുക്കു വലിയ മനോവേദന ഉണ്ട്. ... നിസ്സാരങ്ങളെന്നു താൻ ചിലതിനെക്കുറിച്ചു വിചാരിച്ചെങ്കിലും മഹാ വലിയ സാരമായിട്ടാണ് നാം അതു വിചാരിക്കുന്നത്. ഈ സമയത്ത് ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളാൽ താൻ കൂടെ വ്യസനിപ്പിക്കാതിരിക്കണമെന്നാഗ്രഹമുണ്ട്" (റീത്തു പ്രസ്ഥാന രഹസ്യങ്ങൾ, പേജ് 13-14)

ഇടവം 3 ലെ കത്തിൽ നിന്ന്:-

മലങ്കര ഇടവകയുടെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നും

നമുക്ക് എത്രയും സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ പണിക്കർ ഗീവർഗീസ് കശീശ്ശായ്ക്ക് വാഴ്വ്.

പ്രിയനെ. .... അതിനാൽ ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ വിശ്വാസത്തിലാകട്ടെ ആചാരത്തിലാകട്ടെ വേഷത്തിലാകട്ടെ നിർദ്ദോഷങ്ങളാകട്ടെ ദോഷങ്ങളാകട്ടെ യാതൊരു പരിഷ്ക്കാരവും മേൽപട്ടക്കാരുടെ അനുമതി കൂടാതെ ആരെങ്കിലും എവിടെ എങ്കിലും ചെയ്യുന്നതായാൽ അത് നമുക്ക് സന്തോഷമായിരിക്കയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല വേദനയും സങ്കടവും ആയിരിക്കുമെന്നും തൽക്കാലം പറഞ്ഞ് അതിനെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. .... നമുക്ക് ഒരു വിശ്വസ്ഥനും സത്യസ്നേഹിതനും ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് താനാണെന്ന് നാം അറിയാത്തവനല്ല (റീത്തു പ്രസ്ഥാന രഹസ്യങ്ങൾ, പേജ് 13-14).

കീഴ്വര കത്തിന്റെ കൈഎഴുത്തു പ്രതിയിൽ തന്നെ ഉണ്ട്. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ പോലെ ഉന്നത സ്ഥാനവും ഘനവും ഗാംഭീര്യവും ഉള്ള വ്യക്തി ഇതിലധികം എഴുതാനുണ്ടോ? മോശയും യോശുവായും ദൈവത്തിന്റെ ദൂതന്മാരാണെന്ന് കൂടുതൽ കൂടുതൽ തെളിഞ്ഞു വന്നതോടു കൂടെ ഫറവോന്റെ നില ഏതു തരത്തിലാണ് മാറിയത്? മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അല്പം കുനിഞ്ഞേക്കാമെങ്കിലും വളയുകയില്ല എന്ന് ഫാ. ഗീവറുഗീസിന് അറിയാമായിരുന്നിരിക്കണമല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ കത്ത് ആ അറിവ് ശരിയാണെന്ന് തെളിയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വം തന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെ ഇരുട്ടിക്കളയുന്നു എന്നൊ, അദ്ദേഹവുമൊന്നിച്ചു തുടർന്നാൽ എന്നും കടക്കാരനായി കഴിയേണ്ടി വരും എന്നോ കണ്ടിട്ട് തന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന് ശരിയായ വളർച്ച ലഭിക്കുന്നതിനു സൗകര്യമുള്ള റോമാ സഭയിലേയ്ക്കു പോകാമെന്നു തോന്നിയിരിക്കുമോ? കടപ്പാടു തീർക്കലും വ്യക്തിത്വം സ്ഥാപിക്കലും ഒരുമിച്ചു സാധിക്കുമെന്നു വച്ചുവോ? ആവൊ ആരറിഞ്ഞു.

റോമാ പ്രേമം എന്ന് ആരംഭിച്ചു

ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവറുഗീസ് ഒരു ദിവസം രാവിലെ ഉണർന്നപ്പോൾ റോമാ സഭയിൽ ചേരണമെന്നു തോന്നി. അങ്ങോട്ടു നടന്നുചെന്നു. അവർ പാശ്ചാത്യരീതിയിൽ കൈ കൊടുത്തോ, പൗരസ്ത്യ രീതിയിൽ ആലിംഗനം ചെയ്തു തോൾ മുത്തിയോ കൂട്ടത്തിൽ കൂട്ടി. ഈ വിധമാണ് റോമാസഭയുമായി പുനർഐക്യപ്പെട്ടത് എന്ന് ആരും പറയുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കാൻ ആളുണ്ടാകയുമില്ല. എന്നാണ് റോമാ പ്രേമം അങ്കുരിച്ചതെന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഇന്നു മാർഗ്ഗമൊന്നും കാണുന്നില്ല. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നിഴലിൽ വളർന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഭയാൽ പ്രശോഭിതനായി സെറാംപൂർ കോളജിൽ പ്രവേശിച്ച് ഒരു 'വലിയ ആൾ' ആയതോടു കൂടിയല്ലേ ഉൽകർഷേശ്ച മലങ്കരയുടെ അതിരുകൾ കടന്നത്. മലങ്കരസഭയിൽ ഉറച്ചുനിന്നാൽ ഒരു കാലത്ത് അവിടെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആകാൻ 'ഏക എം. എ. ക്കാരൻ' തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുമെന്ന് അനുമാനിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചിരിക്കണം. 'രണ്ടത്തൊന്ന്' അംഗങ്ങൾ മാത്രമുള്ള കാലപ്പഴക്കം കൊണ്ട് വീര്യം കുറഞ്ഞ മലങ്കരസഭയിൽ ഒരു മെത്രാനോ മെത്രാപ്പോലീത്താ തന്നെയോ ആയതുകൊണ്ട് തൃപ്തി അടങ്ങുവാൻ സാധിക്കാത്ത അതിമോഹം അദ്ദേഹത്തെ ബാധിച്ചു എന്നു വയ്ക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു. ആ മോഹത്തിന് സ്വാതന്ത്ര്യമായി വളരുന്നതിന് സെറാമ്പൂരും അവിടേയ്ക്കാകർഷിക്കപ്പെട്ടവരും ഫാ. ഗീവറുഗീസിന്റെ ആരാധകരും സ്തുതിപാഠകരും ആയി പരിണമിച്ച നസ്രാണി യുവതീയുവാക്കന്മാരും വളംവച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. റോമാ സഭയിലേയ്ക്കു പോകുന്നത് ശരിയായ ആർഭാടത്തോടു കൂടി ആയിരിക്കണം. അനുയായികൾ ധാരാളം ഉണ്ടാവണം എന്നു വച്ച് മലങ്കരയിൽ നിന്നു യുവതീയുവാക്കന്മാരെ ധനസഹായം ചെയ്തും മറ്റും സെറാമ്പൂരിൽ കൊണ്ടുപോയി ആരാധകവൃന്ദത്തെ സൃഷ്ടിക്കുകയാണു ചെയ്തതെന്നും വ്യാഖ്യാനിക്കാം.

എന്ന് പുറത്തുവന്നു തുടങ്ങി

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ കത്തുകളിൽ നിന്നുള്ള ഭാഗങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചുവായിച്ചാൽ എന്തൊ തൊന്തിരവ് ഉണ്ടെന്നോ, ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നു എന്നൊ ദീർഘദൃഷ്ടിയുള്ള ആ കുശാഗ്രബുദ്ധി കണ്ടുപിടിച്ചു എന്നു മനസ്സിലാക്കാം. സഭയ്ക്കും സമുദായത്തിനും വേണ്ടവിധം പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ കൊള്ളാവുന്ന ഒരു വൈദികനാണെങ്കിലും മുറുക്കിപ്പിടിച്ചാൽ കയറു പൊട്ടിച്ചു ചാടിപ്പോയേക്കാം എന്നു സംശയിച്ചല്ലെ, കത്തിൽ കാണുംവിധം അയച്ചു പിടിച്ചത്? പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് ഉപദേശങ്ങളോടു അവജ്ഞയും, കാതോലിക ('റോമൻ കത്തോലിക്കാ' അല്ല) ഉപദേശങ്ങളോടു ബഹുമതിയും ഉള്ളവനാണ് താൻ എന്നു കോട്ടയത്തു താമസിക്കുമ്പോൾ വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹം സംശയലേശം കൂടാതെ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ വക സെറാമ്പൂർ കോളജിൽ ജോലി സ്വീകരിച്ചത് ഇതിനു തെളിവാണ്. റോമാ മതോപദേശങ്ങളുടെ മാഹാത്മ്യം അറിയുകയും, ആ സഭയിൽ ചേർന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ രക്ഷയുള്ളു എന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്ത ഉടനെ "പുനരൈക്യം" പ്രാപിച്ചു എന്ന് അദ്ദേഹം തന്നെ പറഞ്ഞില്ല. നേരെ മറിച്ച് രക്ഷയ്ക്കല്ല പൂർത്തീകരണത്തിനാണ് റോമായിൽ ചേർന്നതെന്ന് പറഞ്ഞ വിവരം ഇതിനു മുമ്പ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. മാർ ഈവാനിയോസിൽ - ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവറുഗീസിൽ - റോമാ പ്രേമം എന്ന് ഉദിച്ചു എന്ന്, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവർ ആ കഥ എങ്ങിനെ അറിഞ്ഞു, പ്രതികരണം എന്തായിരുന്നു എന്നു നോക്കാം.

മാമ്മൻ മാപ്പിള പറയുന്നു

വട്ടിപ്പണക്കേസിന്റെ അപ്പീൽ പാത്രിയർക്കീസു പക്ഷക്കാർക്കു അനുകൂലമായി വീരരാഘവയ്യങ്കാർ ഉൾപ്പെട്ട ഫുൾബഞ്ച് 1098 മീനത്തിൽ വിധിച്ചശേഷം ഇനി എന്താണ് വേണ്ടതെന്നു ആലോചിക്കുന്നതിന് കോട്ടയത്ത് ഒരു യോഗം കൂടി. അന്ന് ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവറുഗീസുമായി കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള സമുദായത്തിന്റെ ഭാവിയെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചപ്പോൾ, റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേർന്നാൽ എന്തെന്ന് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിച്ചു. തലപ്പത്തുള്ളവർ അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ ബാക്കിയുള്ളവർ നിസ്സഹായരായിത്തീരുമെന്നും അങ്ങിനെ വിട്ടുപോകുന്നതു പാപകരമായ ഒരു കർമ്മമായിരിക്കുമെന്നും താൻ പറഞ്ഞു. നമ്മെപ്പോലുള്ള നേതാക്കന്മാർ ആദ്യം പോയാൽ ബാക്കിയുള്ളവർ അനുഗമിച്ചുകൊള്ളുമെന്ന് ആയിരുന്നു ഫാ. ഗീവറുഗീസിന്റെ മറുപടി, "അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ അന്നേ അങ്ങോട്ടു ചായ്‌വ് ഉണ്ടായിരുന്നു" എന്നു മാമ്മൻ മാപ്പിള *ജീവിതസ്മരണകളിൽ* എഴുതിയിട്ടുണ്ട് (മലയാള മനോരമ ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്, 1956 ഡിസംബർ 22).

ഈവാനിയോസും പറഞ്ഞു

മാർ ഈവാനിയോസിനെ മേടം 19-ാം തീയതി (1925 മേയ് 1) നിരണത്തു പള്ളിയിൽ വച്ച് രണ്ടാമത്തെ കാതോലിക്കോസ്, കരോട്ടുവീട്ടിൽ മാർ ഈവാനിയോസ്, മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് (പിന്നീട് മൂന്നാം കാതോലിക്കോസ്) ഇവർ ഉൾപ്പെട്ട സുന്നഹദോസാണ് മെത്രാനായി അഭിഷേകം ചെയ്തത്. മാർ പീലക്സീനോസ് മെത്രാനായിരിക്കവെ, അദ്ദേഹത്തെ കാതോലിക്കോസായി ഉയർത്തുന്നതിന് ആലോചന നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഫാ. ഗീവറുഗീസ് ഏതോ ചില ചരടുവലികൾ നടത്തി കാതോലിക്കോസു സ്ഥാനത്തു കേറാൻ നോക്കി എന്നും, അതിൽ വിജയിക്കാതെ വന്നതിൽ കുണ്ഠിതം ഉണ്ടായി എന്നും പൊതുവെ ധാരണയോ വിശ്വാസമൊ ഉണ്ട്. ഫാ. പാറേട്ടിന്റെ 1100 കന്നി മാസം 29-ാം തീയതിയിലെ ഡയറിയിൽ 'കാതോലിക്കാസ്ഥാനം ഫാ. ഗീവറുഗീസിനു സ്വീകരിക്കാൻ പല കാരണങ്ങൾ കൊണ്ട് യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ലെന്നു വല്യമെത്രാച്ചന്റെ പേർക്ക് എഴുതി' എന്നു കാണുന്നുണ്ട്. തിരുവല്ലാ ബഥനിയിൽ അന്നു രാത്രി താമസിച്ചു എന്ന് ഡയറിയിൽ കാണുന്നു. അപ്പോൾ കത്ത് കാണുകയോ, കത്ത് അയച്ചു എന്ന് മാർ ഈവാനിയോസ് ധരിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തു എന്ന് അനുമാനിക്കാം. മാർ ഈവാനിയോസ് കാതോലിക്കാ സ്ഥാനം മോഹിച്ചിരുന്നു. കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടാണ് റോമായിൽ പോയതെന്നുള്ള സംശയം പരിഹരിക്കാൻ ഇതുകൊണ്ട് സാധിക്കുമോ? വേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞിട്ട് കൈ നീട്ടുക വളരെ അസാധാരണമല്ലല്ലോ. കാതോലിക്കോസ് പദവി ലഭിക്കാഞ്ഞതിനാലോ എന്തൊ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തു പ്രവേശിച്ചു രണ്ടര മാസമായപ്പോൾ - 1925 ജൂലായ് 17-ാം തീയതി - അന്ത്യോഖ്യായിലെ റോമാ പാത്രിയർക്കീസായ റഹമാനിക്ക് മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ സെക്രട്ടറി എന്ന നിലയിൽ യാക്കോബു കശ്ശീശാ ഒരു കത്തയച്ചു (*ആർച്ചുബിഷപ്പ് മാർ ഈവാനിയോസ്*, പേജ് 277-278).റോമായിൽ ചേരുന്നതിന് ഒരുക്കമാണെന്ന് കാണിച്ചു വില പേശുന്ന ആ കത്ത്, കാതോലിക്കാ സ്ഥാനം കിട്ടാതെ വന്നതുകൊണ്ടാണ് റോമായിൽ ചേർന്നതെന്നുള്ള സംശയത്തിനു ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാനായി വാഴിക്കപ്പെട്ട ദിവസം, സ്ഥാനം ലഭിച്ചശേഷം ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ കേരളത്തിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എല്ലാവരും പഴയകാലത്തു ഒരു സഭയായിരുന്നതു പ്രകാരം വീണ്ടും പുനരൈക്യം പ്രാപിച്ചു വീണ്ടും ഒരു സഭയും ഒരു ഇടയനും ആയിത്തീരണമെന്നു തുറന്നു പ്രസ്താവിച്ചു. അന്ന് അത് ആർക്കും കലശ്ശലായ സംശയത്തിനിടയാക്കിയില്ല എന്നു തോന്നുന്നു. ഇന്നു പുറകോട്ടു നോക്കുമ്പോൾ "പുനരൈക്യം" എന്ന പദം തന്നെ തെളിവായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു പോകും. മാർ ഈവാനിയോസ്, മെത്രാൻ എന്ന നിലയിൽ ചെയ്ത ആദ്യപ്രസംഗം ബഥനി മാസികയിൽ ചേർക്കുകയും അതിൽനിന്നു എടുത്ത് ഒരു ചെറുപുസ്തകമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അതിൽനിന്നു ചിലത് താഴെ ചേർക്കുന്നതാണ്. ബഥനി മെത്രാന്റെ അരമന ബഥനിയിലെ കുടിലാണെന്നും, മരം കൊണ്ടുള്ള അംശവടിയും കുരിശും സ്ലീബായും അനുയോജ്യമാണെന്നും, ആഹാരം കഴിക്കുന്നതിനു പഴയ മൺചട്ടി തന്നെ മതി എന്നും പ്രസംഗത്തിൽ ഉണ്ടെങ്കിലും, അവ എല്ലാം മാറുന്നതിനൊ മാറ്റുന്നതിനോ വളരെക്കാലം വേണ്ടിവന്നില്ല.

"..... എനിക്ക് എട്ടൊ പത്തോ വയസ്സുള്ളപ്പോൾ സന്യാസ നിഷ്ഠയോടു കൂടി ജീവിതം നയിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം മനസ്സിൽ ഉദിച്ചതാണ്.... ഞാൻ സ്നേഹദൂതനായ വി. അപ്പോസ്തലന്റെ (യോഹന്നാൻ - ഈവാനിയോസ്) പേരു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.... എന്നെ ഇൻഡ്യയിൽ ബഥനിയുടെ എപ്പിസ്ക്കോപ്പായായി അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ബഥനി ഇൻഡ്യയിൽ എവിടെയും വ്യാപിക്കത്തക്ക ഒരു സന്യാസാശ്രമമാണ്.... ബഥനി മെത്രാൻ സന്യാസാശ്രമത്തിലെ എപ്പിസ്കോപ്പായാണ്.... ഓരോരുത്തർക്കുമുള്ള അന്തസ്സിനെയും അഭിമാനത്തെയും ഔദ്യോഗിക മഹിമയെയും മറ്റും പുലർത്താൻ ബാഹ്യങ്ങളായ ചിഹ്നങ്ങളെയും ആഡംബരങ്ങളെയും അവലംബിക്കുന്ന പതിവ് പരിഷ്കൃത സമുദായങ്ങളിൽ എവിടെയും കാണുന്നുണ്ട്.... കാതോലിക്കാബാവായും മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരും നമ്മുടെ സമുദായത്തിന്റെ ആത്മാഭിമാനം മൂർത്തീകരിച്ചിരിക്കുന്ന രാജർഷികളാണ്. രാജത്വമുള്ള മഹർഷികൾ ജനസമുദായത്തിന്റെ അഭിമാനവും അന്തസ്സും പരിരക്ഷിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ വേണ്ട ആഡംബരങ്ങളോടും പ്രാഭവത്തോടും മഹിമാസൂചകമായ ബാഹ്യചിഹ്നങ്ങളോടും കൂടി സമുദായ നേതൃത്വം വഹിച്ചു ജീവിക്കേണ്ടവരാണ്.... ബഥനിയുടെ എപ്പിസ്കോപ്പാ രാജർഷിത്വമുള്ള ദേഹമല്ല, പൂർവ്വകാലത്ത് ക്രിസ്തീയസഭയിൽ വനാന്തരങ്ങളിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട്, ദാരിദ്ര്യം ധനമായി ഗണിച്ചിരുന്ന സന്യാസിശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ പിന്നടിയിൽ നടപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന

ഒരാളാണ് ബഥനി മെത്രാൻ.... പൂർവ്വികസഭയിൽ വനാന്തരങ്ങളിൽ ആശ്രമവാസം ചെയ്തിട്ടുള്ള സന്യാസിമാരും, അങ്ങിനെയുള്ള ആശ്രമത്തിലെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരായ മേല്പട്ടക്കാരും ഏകദേശം ഈ വിധമുള്ള (ബഥനി ആശ്രമത്തിലേതു പോലെ) ജീവിതാദർശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചവരായിരുന്നു.... ബഥനി മെത്രാനു സമുചിതമായ വാസസ്ഥലം ബഥനി ആശ്രമത്തിലെ കുടിൽ ആകുന്നു. ബഥനി മെത്രാന് മരംകൊണ്ടുള്ള അംശവടിയും മരക്കുരിശും സ്ലീബായും അനുയോജ്യമാണ്.... ആഹാരം കഴിക്കുന്നതിനുപയോഗിക്കുന്ന മൺചട്ടി മാറ്റേണ്ട ആവശ്യം ബഥനി മെത്രാനില്ല...."

"പുനരൈക്യ"ത്തിന്റെ സുവിശേഷമാണ് 1100 മേടം 18-ാം തീയതി നിരണത്തു പള്ളിയിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചതെന്ന്, റോമാ മതത്തിൽ ചേർന്നുകഴിഞ്ഞ് അദ്ദേഹമൊ അനുയായികളൊ കൊട്ടിഘോഷിച്ചു. അന്നു പൊതുവെ ആർക്കും അങ്ങിനെ ഒരു സംശയം ഉണ്ടായി എന്നു തോന്നുന്നില്ല. എല്ലാവരുടെയും കണ്ണിലുണ്ണിയായ "എം. എ. അച്ചൻ", സെറാമ്പൂരിൽ വളരെ ആദായവും നല്ല ഉയർന്ന നിലയും ഉണ്ടായിരുന്നത് ദൂരെത്തെറിഞ്ഞ് കാവി വസ്ത്രവും മരക്കുരിശും ചട്ടിയിൽ കഞ്ഞിയും ആയി മലമുകളിൽ മുനി ആയി കഴിയുവാൻ തയ്യാറായ ബഥനിയിലെ ആബൊ ഗീവറുഗീസ് അങ്ങിനെ ചെയ്യുമെന്ന് ഓർക്കാൻ തന്നെ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. കുശാഗ്രബുദ്ധി ആയിരുന്ന മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് എന്തൊക്കെയോ സംശയം തോന്നിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു എന്ന്, ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ എടുത്തുചേർത്തിട്ടുള്ള കത്തുകളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാലും 'ആയുസ്സും തന്റെ സകല സമ്പാദ്യവും സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ ഗുണത്തിനു വേണ്ടി ചെലവിടണമെന്നു നിഷ്ഠയോടു കൂടെ വേല ചെയ്യുന്നു....' പണിക്കരു കത്തനാർ എന്നു മാർ ദീവന്നാസ്യോസു വിശേഷിപ്പിച്ച ആൾ ഈ വിധം ഒറ്റുകൊടുക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചിരിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ട് മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ കാലുമാറ്റം അദ്ദേഹത്തിൽ ആഘാതമുളവാക്കുകതന്നെ ചെയ്തു.

ഫാദർ പാറേട്ടിന്റെ ഡയറി

മാർ ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസിനോടും മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ സെറാമ്പൂർ ജീവിതകാലത്തിന്റെ ഒരു മടങ്ങിലും ബഥനി ആശ്രമം ആരംഭിച്ച് ആബൊ ഗീവറുഗീസ് ആയി ഈ നാട്ടിൽ കഴിച്ച കാലങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തോടും, വളരെ അടുത്തു പെരുമാറി വന്നയാളാണ് ഫാദർ പാറേട്ട് - ഇന്നത്തെ മാർ ഈവാനിയോസ്. ആ രണ്ടു മഹാരഥന്മാരും ചെറുപ്പക്കാരനായ പാറേട്ടച്ചനോട് വളരെ രഹസ്യവും വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ളതും ആയ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാറുമുണ്ടായിരുന്നു. ഫാദർ പാറേട്ട് 1083 -ൽ വിശുദ്ധ നാടു സന്ദർശിച്ച കാലത്തു "ഡയറി" എഴുത്തു പതിവാക്കി. ആദ്യകാലത്തേതു കുറെ ചിതൽ പിടിച്ചു നഷ്ടപ്പെട്ടു. 1100 മുതൽക്കുള്ളവ ഒന്നു പരിശോധിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ ബഥനി മെത്രാൻ റോമായിലേയ്ക്കു പോകുന്നതിനുണ്ടായ സാഹചര്യങ്ങളും പ്രേരണകളും, മറ്റുള്ളവരെ ആകർഷിക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ച രീതികളും സംബന്ധിച്ചു ചില സൂചനകൾ കണ്ടുകിട്ടി. പത്തുപന്ത്രണ്ടു ച. ഇഞ്ച് മാത്രം വലിപ്പമുള്ള ഓരോ പേജിലാണ് ഓരോ ദിവസത്തെയും സംഭവങ്ങളും ചിന്തകളും പ്രവർത്തനങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. വിശദവിവരങ്ങൾ ഒന്നുമെ ഇല്ല. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ വല്ലതും കിട്ടാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ടോ എന്ന് അദ്ദേഹത്തോട് ആരാഞ്ഞു. നാല്പതു നീണ്ട വർഷങ്ങളോളം മുമ്പു നടന്ന കാര്യങ്ങളല്ലെ. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ തരാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഈവാനിയോസ് മരിച്ചതിന് ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് എഴുതിവച്ചിരുന്ന "ആത്മകഥാകഥന"ത്തിൽ നിന്നാണെന്നു പറഞ്ഞ് (*ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഈവാനിയോസ്*, പേജ് 262) "ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഈവാനിയോസ്" എന്ന ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ പല വിവരങ്ങളും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. മരിച്ചയാൾ മടങ്ങിവന്ന് 'ആത്മകഥാകഥനം' എഴുതിയിരുന്നു എന്നോ ഇല്ലെന്നൊ വാദിക്കുമെന്ന് ഭയപ്പെടാനില്ല. സാഹിത്യലോകത്തു കള്ളപ്പണം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിന് ഏറ്റം പറ്റിയ ഒരു മാർഗ്ഗമാണിത്. ഈവാനിയോസിന്റെ കൈപ്പടയിൽ എഴുതിയതായിരുന്നു എങ്കിൽ വിലപ്പോകുമായിരുന്നു. അതുപോകട്ടെ, 'കഥന'ക്കഥയിൽ മാർ ഈവാനിയോസും ഒന്നിച്ച് വാകത്താനത്തു ചെന്ന് കാതോലിക്കോസിനെ കണ്ട് റോമായുമായി യോജിക്കുന്നതിനു ആലോചന നടത്തിയപ്പോൾ ഫാദർ മാത്യൂസ് പാറേട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇന്നു മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസായി ജീവനോടിരിക്കുന്ന ആ ഫാദർ പാറേട്ടിന്റെ ഡയറിയിൽ നിന്നു കിട്ടിയ വിവരങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്.

ബഥനി പള്ളികൾ

1100 തുലാം 10-ാം തീയതിയിലെ ഡയറിക്കുറിപ്പിൽ കാണുന്നു ".... വട്ടിപ്പണക്കേസു പുനരു കൊടുക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ പള്ളി വയ്ക്കാൻ തക്കവിധം എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും ബഥനി വകയായി സ്ഥലങ്ങൾ വാങ്ങിച്ചിടണമെന്നാണ് വല്യ തിരുമേനിയുടെ അഭിപ്രായം. ..." അയ്യങ്കാരുടെ വിധി വഴി സർവാധിപത്യം സമ്പാദിച്ച അന്ത്യോഖ്യരുടെ അടിമയായി കഴിയുന്നതിൽ നന്ന്, പൂർവ്വന്മാർ തേടിവച്ച സമുദായ സ്വത്തുക്കളും പള്ളികളും അവരുടെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ ഉള്ള ശവക്കോട്ടകളും ഉപേക്ഷിച്ചു പോകുന്നതാണെന്നുള്ള മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ദൃഢനിശ്ചയത്തെ ഈ കുറിപ്പ് വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു. 'വറചട്ടിയിൽ നിന്ന് അടുപ്പിലേയ്ക്ക്' എന്ന വിധമുള്ള ഒരു വിന വിളിച്ചു വരുത്തുകയാണ് താൻ ചെയ്യുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം അപ്പോൾ സംശയിച്ചില്ല. 'ദിനംപ്രതിയുള്ള അപ്പം' പോലും ബഥനിക്കു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നത് സംഭാവനകൾ വഴി ആയിരുന്നു. എങ്കിലും ബഥനി പള്ളികൾ നാടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ഉണ്ടായി. ബഥനിക്കാരുടെ പ്രചരണമൊ സ്വാധീനമൊ കൊണ്ടാണ് അവ ഉണ്ടായതെന്നു മാർ ഈവാനിയോസു പോലും വിശ്വസിച്ചു കാണുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല - അദ്ദേഹം അങ്ങിനെ ഒരു അവ

കാശവാദം പുറപ്പെടുവിച്ചില്ല എന്നല്ല - ബഥനി പള്ളികൾ ഉണ്ടായി. ജനങ്ങളെ മലങ്കരസഭയിൽ നിന്നു റോമാ സഭയിലേയ്ക്കു കടത്തുന്നതിനു ഗൂഢാലോചന നടത്തുന്ന 'സെല്ലു'കളായി അവയെ ക്രമശ്ശഃ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അസാധാരണ ബുദ്ധിമതി ആയിരുന്ന മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് അവിടെയും 'നോട്ടപ്പിശക്' പറ്റി എന്നു വയ്ക്കാം. പക്ഷേ എല്ലാം അറിയുന്ന സർവശക്തൻ അതു പരിഹരിച്ചു. റോമായിലേയ്ക്കു പോകുന്നതിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങളും വിലപേശലും നടത്തിയ കാലത്ത് ബഥനി പള്ളികളെ, വിലപേശലിനു പറ്റിയ ഒരു ഉപാധിയായി മാർ ഈവാനിയോസ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തി എന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

കാവി മസ്നപ്സ

100 മകരം 14-ലെ ഡയറിക്കുറിപ്പ്. "തിരുവല്ലാ. .... ഫാ. ഗീവറുഗീസിന്റെ ധ്യാനം കഴിഞ്ഞു. സ്ഥാനമേല്ക്കാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പുറങ്കുപ്പായവും മസനപ്സായും കാവി ആയിരിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു സമ്മതിപ്പിച്ചു...." മേടം 18-ാം തീയതി നടത്താൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകത്തിനു മൂന്നു മാസം മുമ്പു തന്നെ സ്ഥാനാർത്ഥി ഒരുങ്ങി. ഇടവക ഭരണമില്ലാതെ 'ബഥനി'യുടെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചതുകൊണ്ട് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ആവശ്യമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും മേടം 18-ാം തീയതി നിരണത്തു മലങ്കര പൊതുയോഗം ചേർന്നു, ആബൊ ഗീവറുഗീസ്, പാമ്പാടി കുറിയാക്കോസ് റമ്പാൻ, പാറേട്ടു മാത്യൂസ് കത്തനാർ, പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് ശെമ്മാശ്, സി. എം. തോമസ് ശെമ്മാശ് ഇവരെ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരായി വാഴിക്കുന്നതിന് സർവ്വസമ്മതമായി നിശ്ചയം ചെയ്തു. വേണ്ടിവന്നാൽ ഇടവക ഭരിക്കുന്നതിനുള്ള യോഗ്യത ബഥനി മെത്രാന് ആ വിധത്തിൽ ലഭിച്ചു. നിരണം യോഗം മാർ പീലക്സീനോസിനെ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനാരോഹണം അന്നു തന്നെ നടത്തണമെന്നു ഏകാഭിപ്രായമായി നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായി (മലയാള മനോരമ, 1100 മേടം 18).

സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചശേഷം ബഥനി മെത്രാൻ ചെയ്ത ഗംഭീരമായ പ്രസംഗത്തിൽ മലങ്കര സുറിയാനിക്കാർ എല്ലാം "പുനരൈക്യം സാധിച്ച് ഒരു സഭയും ഒരിടയനും ആകേണ്ടതാണെന്നും ഈ വിഷയത്തിൽ മഹാജനങ്ങളെ നിങ്ങൾക്കു ഗൗരവയുക്തമായ ചുമതലയുണ്ട്" എന്നും പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ "ബഥനിയുടെ മെത്രാനായി അവരോധിക്കപ്പെടുന്നതിനു മാത്രമെ എനിക്കു ദൈവവിളിയുള്ളു" എന്നും ബഥനി മെത്രാനു മരക്കുരിശും സ്ലീബായും അംശവടിയും, ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിനു മൺചട്ടിയും ആണ് അനുയോജ്യമായിട്ടുള്ളതെന്നും പ്രസ്താവിച്ചതിനെ, ഏതാണ്ട് മൂന്നു മാസം മുമ്പ് "കാവി മസ്നപ്സയും പുറംകുപ്പായവും മതി എന്നു പറഞ്ഞു സമ്മതിച്ച"തിന്റെ തുടർച്ചയോ ഫലമൊ ആയി ഗണിക്കാം.

റോമാ സഭയുമായി യോജിക്കണം

101 മിഥുനം 1. പഴയസെമിനാരിയിൽ വച്ചാണ് ഡയറിക്കുറിപ്പ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ബഥനി മെത്രാച്ചൻ 'പിഴിച്ചിൽ' കഴിക്കുന്നതിനു വന്നിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സകല ചെലവും സെമിനാരിയിൽ നിന്നു കൊടുക്കണമെന്ന് വലിയ മെത്രാച്ചൻ കല്പിച്ചു. എന്നാൽ ബഥനിയിൽ നിന്നു മുപ്പതുപറ അരിയും സാമാനങ്ങളും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട് എന്ന് വേറൊരുദിവസത്തെ കുറിപ്പിൽ കാണാം. മിഥുനം 1 ലെ കുറിപ്പിൽ പറയുന്നു "സഭാകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി മെത്രാച്ചനു (ബഥനി) മായി ധാരാളം സംസാരിച്ചു. ഈ നില പാലിച്ചു കൊണ്ടുപോകാൻ പ്രയാസമാണെന്നും നമ്മുടെ വിശ്വാസങ്ങൾക്കും കർമ്മാചാരങ്ങൾക്കും ഭംഗം കൂടാതെ റോമാസഭയുമായി യോജിക്കുന്നതായിരിക്കും നന്നെന്നുമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം."

ഇതും കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിളയുടെ "ജീവിതസ്മരണ"കളിൽ നിന്നു ഇതിനു മുമ്പ് ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതും തമ്മിൽ വളരെ യോജിക്കുന്നുണ്ടല്ലൊ.

101 കർക്കടകം 4. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ബഥനി മെത്രാൻ ചികിത്സയിൽ പഴയസെമിനാരിയിൽ താമസമാണ്. ഡയറിക്കുറിപ്പ്:- "ബഥനി മെത്രാച്ചനു റോമാസഭയുമായുള്ള യോജിപ്പിനെക്കുറിച്ചു വളരെ ആഗ്രഹമാണ്. വലിയ മെത്രാച്ചൻ (മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്) അനുകൂലമല്ല......."

കർക്കടകം 5. "അലക്സിയോസച്ചൻ (പിന്നീട് മാർ തേവോദോസ്യോസ്) വന്നിട്ടുണ്ട്. തിരുമേനിയുടെ അഭിപ്രായം കൂടെ കൂടെ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും റോമാ ചായ്‌വു കൊണ്ടും തെക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ വളരെ അതൃപ്തി ഉണ്ടെന്നും ആശ്രമസ്ഥന്മാർ പോലും ദുഃഖിക്കുന്നുണ്ടെന്നും സ്വകാര്യമായി അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി."

മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ കുത്തുന്നു എന്ന്

102 ചിങ്ങം 23. "സെമിനാരിക്കു പോയി. ബഥനി മെത്രാച്ചന്റെ റോമാ ചായ്‌വിനെ സംബന്ധിച്ചു വളരെ സങ്കടമായും ദണ്ഡമായും സംസാരിച്ചു. അതു ഒരിക്കലും നന്നല്ലന്നും, അമ്മയ്ക്കപരാധം പറയുന്നതുപോലെയാണെന്നും മെത്രാച്ചനെ കുത്തുകയാണെന്നും (മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്) പറഞ്ഞു."

"പിതൃപുത്ര നിർവിശേഷമായ ഹൃദയബന്ധം" ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് അന്നു വളരെ അടുത്തു പെരുമാറിക്കൊണ്ടിരുന്ന കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിള രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പിതാവ് പുത്രനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതാണ് ഇത് എന്നു ഓർത്താൽ

ഈ ആരോപണത്തിന്റെ ഗൗരവം ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കാം.

തന്ത്രമല്ലേ?

102 ചിങ്ങം 25. "ബഥനി മെത്രാച്ചനുമായി വലിയ മെത്രാച്ചൻ പറഞ്ഞ കാര്യത്തെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു. വലിയ തിരുമേനിക്കു യാതൊരു തരത്തിലും അസുഖമുണ്ടാകത്തക്ക യാതൊരു ആലോചനകൾ പോലും പാടില്ലെന്നും അതുകൊണ്ട് സഭയുടെ യോജിപ്പി (റോമാ) നെ സംബന്ധിച്ച ആലോചനകൾ നിറുത്തിവച്ചു കളയാമെന്നും പറഞ്ഞു" (അതോടുകൂടെ ആലോചനകൾ 'അണ്ടർഗ്രൗണ്ടിൽ' ആയി എന്നും, ക്രമീകരണങ്ങൾ എല്ലാം പൂർത്തി ആയ ശേഷം മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അറിഞ്ഞാൽ മതി എന്നു വച്ചു എന്നും അനുമാനിക്കാം).

കന്നി 5 ബഥനി തിരുവല്ലാ എന്ന് സ്ഥലം വച്ച് എഴുതിയിട്ടുള്ള കുറിപ്പിൽ:- "വലിയ മെത്രാച്ചന്റെ കല്പനയിലെ സംഗതികൾ ബഥനി മെത്രാച്ചനോടു പറഞ്ഞു. അലക്സിയോസച്ചനും യാക്കോബച്ചനും സാധുക്കൾ എല്ലാവരും ഇവിടെ ഉണ്ട്." എന്തോ അതിപ്രധാന കാര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണമല്ലോ സാധുക്കൾ എല്ലാവരും അച്ചന്മാർ രണ്ടു പേരും മെത്രാപ്പോലീത്തായും അന്ന് തിരുവല്ലായിൽ കൂടിയതും, ഫാ. പാറേട്ടു മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ 'കല്പന 'യുമായി അവിടെ എത്തിയതും. കല്പന കൊടുത്തില്ല. അതിലെ സംഗതികൾ ധരിപ്പിച്ചതേയുള്ളു. ആ കല്പനയിലെന്താണുണ്ടായിരുന്നതെന്ന് അറിയാൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ഡയറി 101 മകരം 13 മുതൽ 103 തുലാം 29 വരെ അയച്ചിട്ടുള്ള കത്തുകളുടെ വിവരങ്ങളും മറ്റും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കുറിപ്പുപുസ്തകം പരിശോധിച്ചു. 102 കന്നി 2 -ൽ 60-ാം നമ്പരായി "പാറേട്ടു മാത്യൂസ് കത്തനാർക്കു വർത്തമാനങ്ങൾക്കും മറ്റു പ്രൈവറ്റ് സംഗതികൾക്കും" ഒരു കത്തയച്ചതായി കണ്ടു. എന്തൊ അതിരഹസ്യവും അതിഗൗരവവും ആയ സംഗതിയെപ്പറ്റിയാണ് എഴുതിയതെന്നു വ്യക്തം. എന്തായിരുന്നു? ചിങ്ങം 23, 25 ഈ തീയതികളിലെ കുറിപ്പും കന്നി 5 ലെ കുറിപ്പും താഴെ വരുന്ന തുലാം 18 ലെ കുറിപ്പും കൂടി ചേർത്തുവായിച്ചു അനുവാചകർ തന്നെ തീർച്ചപ്പെടുത്തുക. 102 കന്നി 7 ".... വലിയ മെത്രാച്ചനെ കണ്ടു. ബഥനി മെത്രാച്ചന്റെ കാര്യവും സമുദായ കാര്യവും കുറെ ഏറെ നേരം പറഞ്ഞു. മറ്റു സഭകളുമായി യോജിക്കുന്ന കാര്യം വലിയ മെത്രാച്ചനു തീരെ സമ്മതമില്ല...."

(മറ്റു സഭകൾ എന്നു പറഞ്ഞത് യഥാർത്ഥത്തിൽ റോമാസഭയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. ആ പേരു പറയാൻ തന്നെ മടിയാണെന്നുള്ളതാണ് പരമാർത്ഥം. പാമ്പു കടിച്ചാൽ, പഴയ ആളുകൾ 'ഏതാണ്ടു തൊട്ടു' എന്നല്ലാതെ പറയാറില്ലായിരുന്നല്ലോ. അതുപോലെ എന്നു വയ്ക്കാം. അടുത്ത ഖണ്ഡികയിൽ, തുലാം 18 ലെ കുറിപ്പിൽ ഇത് തെളിയുന്നുമുണ്ട്).

102 തുലാം 18 (പരുമല സെമിനാരി) ".... ബഥനി മെത്രാച്ചന് മറ്റു സഭകളുമായി യോജിച്ചു പോകണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം റോമാ ഭ്രമമാണെന്നു മറ്റുള്ള ആളുകൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. അതു വലിയ ദോഷം സഭയ്ക്കു ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം വിട്ടുപോയാലും തരക്കേടില്ലെന്നു വലിയ മെത്രാച്ചൻ വലിയ വാശിയോടും, മുഷിച്ചിലായും എന്നോടു പറഞ്ഞു...." 'വല്യമെത്രാച്ചനും' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞവ രേഖപ്പെടുത്തിയ ദേഹവും, വാക്കുകൾ തൂക്കിയും അളന്നും പ്രയോഗിക്കുകയാണ് പതിവ് എന്ന് ഓർത്താൽ, ഈ കുറിപ്പിന്റെ സാരം ക്ഷണത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. ആയുസ്സും സർവവും സമുദായത്തിന് അടിയറ വച്ചയാളാണെന്ന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സത്യം ചെയ്ത് വിശേഷിപ്പിച്ചയാൾ കാലുമാറുന്നു എന്നുള്ള സംശയം ദിവസം ചെല്ലുംതോറും സ്ഥിരപ്പെട്ടുവരുകയാണ്. പുറത്തു പറയാൻ അഭിമാനം അനുവദിക്കുന്നില്ല. ആ വിധം വല്ലാതെ വല്ലാതെ കഷ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് കരിങ്കാലിയായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നയാളിന്റെ സ്നേഹിതനും, വിശ്വസ്ഥൻ എന്ന് അനുഭവത്തിൽ തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ളവനുമായ സ്വശിഷ്യനോടു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, ഉള്ളിൽക്കിടന്നു തിളച്ചു മറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രയാസം കുറഞ്ഞു കിട്ടുന്നതിന് ഈ വിധം പറഞ്ഞത് എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമില്ല.

102 വൃശ്ചികം 5. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ കണ്ണു ശസ്ത്രക്രിയ ചെയ്യുന്നതിന് അദ്ദേഹം 102 വൃശ്ചികം 2-ാം തീയതി രാമനാട്ടു ഡിസ്ട്രിക്ടിലെ തിരുപ്പത്തൂർ സ്വീഡീഷ് മിഷ്യൻ അസ്പത്രിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ബഥനി മെത്രാനും ഫാ. പാറേട്ടും അദ്ദേഹത്തോടൊന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ വച്ചു വൃശ്ചികം 5-ാം തീയതി എഴുതിയ ഡയറിക്കുറിപ്പ്:- "വലിയ മെത്രാച്ചൻ ബഥനി മെത്രാച്ചന്റെ റോമാചായ്വിനെ കുറിച്ചു ഇന്നും കുറെ കലശ്ശൽ കൂട്ടി."

മറ്റു സഭകളുമായി യോജിച്ചു പോകണമെന്നുള്ള മോഹം റോമാ പ്രേമമാണെന്നു മറ്റ് ആളുകൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു എന്നാണല്ലോ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് 18-ാം തീയതി പറഞ്ഞത്. അദ്ദേഹം ആ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു എന്നും മറ്റു സഭകൾ എന്നു പറയുന്നത് റോമാസഭയെ ഉദ്ദേശിച്ചു തന്നെ ആണെന്നും വൃശ്ചികം 5-ലെ ഈ കുറിപ്പു തെളിയിക്കുന്നു. റോമാ സഭയുമായി യോജിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു എന്നൊ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നൊ ഓർക്കുന്നതു തന്നെ മഹാ നാണക്കേടായി മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനു തോന്നിയിരുന്നു എന്നും ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇക്കാരണങ്ങളാണ്, ഈവാനിയോസ് പിരിഞ്ഞുപോയാലും വേണ്ടില്ല എന്നുള്ള ചിന്ത ദീവന്നാസ്യോസിൽ ഉളവാക്കിയത്, അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ട് ആ വിധം പറയിച്ചത്.

കള്ളപ്രമാണമാണോ?

ഇതുകൊണ്ടൊന്നും മാർ ഈവാനിയോസ് പുറകോട്ടു മാറാൻ തയ്യാറായില്ലെന്നു മാത്രമല്ല മുമ്പോട്ടുതന്നെ പോകയാണുണ്ടായതെന്ന് 103 തുലാം 26-ലെ ഡയറിക്കുറിപ്പു തെളിയിക്കുന്നു:- മാറാനായ (റോമാ) അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർ

ക്കീസിന്റെ ഒരു കത്തു വന്നിട്ടുള്ളതുമായി ഈവാനിയോസു മെത്രാച്ചൻ വള്ളിക്കാട്ട് (വാകത്താനം) വന്നു കാതോലിക്കാബാവായെ കണ്ടു. ബാവായേയും മെത്രാച്ചന്മാരെയും എല്ലാവരെയും അവർ സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറാണത്രെ. അതിനൊരു മറുപടി (മലയാളത്തിൽ) തയ്യാറാക്കി...."

ഡയറിയിൽ മറുപടി മലയാളത്തിലാണ് തയ്യാറാക്കിയതെന്നു വളരെ വ്യക്തമായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ ജീവചരിത്രം 276-ഉം 277-ഉം പേജുകൾക്കിടയ്ക്കായി ഒരു കടലാസിൽ 'റഹമാനി പാത്രിയർക്കീസിനു അയയ്ക്കുവാൻ മാർ ബസ്സേലിയോസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ എഴുതിയ കത്തിന്റെ നക്കൽ' എന്ന ഹെഡ്ഡിങ്ങ് കൊടുത്ത് ഒരു ബ്ലോക്ക് ചേർത്തു അച്ചടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് സുറിയാനിയിൽ എഴുതിയത് എന്തൊ ആണെന്ന് ഊഹിക്കാമെന്നേയുള്ളു. ഈശ്വരകൃപ കൊണ്ട് ഒട്ടുമെ തെളിഞ്ഞിട്ടില്ല! ഏതുതരത്തിലും വ്യാഖ്യാനിക്കാനും ചേർന്ന ഒരു രേഖ ഉണ്ടാക്കി അത് ആർക്കും വായിച്ചറിയാൻ പാടില്ലാത്തവിധം അച്ചടിപ്പിച്ചതല്ലെന്ന്, വത്തിക്കാനിലെ പഴയ കഥകൾ കേട്ടിട്ടുള്ളവർ ആരും വാദിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ദീവന്നാസ്യോസിനെ പിടിക്കാൻ

റഹമാനിയും ഈവാനിയോസും ശരിക്ക് ഉറച്ചുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് ഓരോ ചുവടും വച്ചത്. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് 1925 ഫെ. 21-ാം തീയതി റഹമാനിക്ക് അയച്ച ഒരു കത്തിന്റെ സാരം, 1098 മേടം 7 മുതൽ 1101 മകരം 11 വരെ അദ്ദേഹം അയച്ച കത്തുകളുടെ വിവരം കാണിക്കുന്ന ഡയറിയിൽ ഉണ്ട്. റഹമാനിയുടെ മേൽവിലാസം ഇംഗ്ലീഷിലും കത്തിന്റെ സാരം താഴെ വരുംവിധം മലയാളത്തിലുമാണ് കാണുന്നത്. "തുർക്കിയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പീഡയെ സംബന്ധിച്ചും സഭ തമ്മിലുള്ള യോജിപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചും അയച്ച എഴുത്തു കിട്ടിയെന്നും മേലാൽ കിട്ടുന്ന അറിവുകളും അയച്ചുതരണമെന്നും യോജിപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചു തല്ക്കാലം അസാദ്ധ്യമാണെന്നും മറ്റും."

ഈ കുറിപ്പ് ഇവിടെവച്ചു വായിച്ച ചരിത്രപ്രേമിയായ ഒരു ദേഹം "തല്ക്കാലം അസാദ്ധ്യമാണെന്നേ എഴുതിയിട്ടുള്ളല്ലൊ" എന്നു പറഞ്ഞു. റോമാ സഭയിൽപെട്ട ആളെങ്കിലും ഒരു പാത്രിയർക്കീസയച്ച കത്തിന് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ കൊടുക്കുന്ന മറുപടിയിൽ ഇതിലധികം എന്താണ് പറയാനുള്ളത്? അസാദ്ധ്യമെന്ന പദമല്ല പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഓരോ വാക്കും എഴുതുന്നതും പറയുന്നതും തൂക്കിയാണെന്ന് ഓർക്കണമെന്ന് ആ സ്നേഹിതനെ ധരിപ്പിച്ചു. യഥാർത്ഥം ഈ വിധം ഇരിക്കുമ്പോളാണ് കാതോലിക്കായും, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും, ഇടവക മെത്രാന്മാരും എല്ലാം സമ്മതിക്കുകയും അധികാരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതനുസരിച്ചാണ് റോമായിൽ ചേരുന്നതിനു ബഥനി മെത്രാൻ ആലോചന നടത്തിയതെന്നും, ഒടുവിൽ എല്ലാവരും കാലുമാറിക്കളഞ്ഞു എന്നുമായിരുന്നു ഈവാനിയോസ് സ്വീകരിച്ച നില. "റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുമായി പുനരൈക്യപ്പെടുന്നതിനു വേണ്ട എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തുന്നതിന് സുന്നഹദോസ് നമ്മെ ചുമതലപ്പെടുത്തി" എന്ന് "കഥന"ത്തിൽ ഉള്ളതായി ജീവചരിത്രം പറയുന്നു. ഈവാനിയോസ് ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് സുന്നഹദോസിലെ അംഗങ്ങൾ സമ്മതിച്ചു എന്നല്ലാതെ സുന്നഹദോസ് അധികാരപ്പെടുത്തി എന്ന അവകാശവാദം പുറപ്പെടുവിച്ചതായി തോന്നുന്നില്ല. 'മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മർദീനിൽ നിന്നു മടങ്ങി എത്തി കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ റഹമാനിയുടെ കത്ത് അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടി എന്നും, അതിനു മറുപടി എഴുതാൻ തന്നോട് ആവശ്യപ്പെടുകയും യോജിക്കുന്നതിനു സമ്മതമാണെന്നും അങ്ങിനെ എഴുതാമൊ എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ എഴുതാമെന്നു മറുപടി തന്നു എന്നും മറുപടി എഴുതിക്കൊടുത്തത് വി. എ. വറുഗീസിനെ കൊണ്ട് എന്തൊ ഭേദഗതി വരുത്തിച്ച് അയച്ചു എന്നും 'കഥന'ത്തിൽ നിന്നായി ഈവാനിയോസിന്റെ ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ഡയറിയിൽ നിന്ന് മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചതാണോ ഈവാനിയോസ് എഴുതിവച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന കഥനത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ജീവചരിത്രകാരൻ പറയുന്നതാണോ വിശ്വസിക്കേണ്ടത് എന്നു വിധിക്കാൻ പണി തോന്നുന്നില്ല. ഏതായാലും ഒന്നു തീർച്ചയാണ്. റഹമാനി ദീവന്നാസ്യോസിനെ പിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഈവാനിയോസിന്റെ പ്രേരണ മൂലമാണ് അതുണ്ടായത്. ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ 25-2-1925 ലെ മറുപടി കിട്ടിയിട്ടും റഹമാനിക്കു മതിയായില്ല എന്നും അദ്ദേഹം കാതോലിക്കോസിനെ തന്നെ പിടിക്കാമോ എന്നറിയാൻ 1927 നവംബറിൽ ഒരു കത്തയച്ചിരുന്നു എന്നും കാണുന്നുണ്ട്.പല ശതാബ്ദങ്ങളായി റോമാസഭ ചെയ്തുവരുന്ന ശ്രമം താൻ മൂലമായിരിക്കും വിജയിക്കുന്നതെന്ന് ചിന്തിച്ചു അദ്ദേഹം എഴുതിയതായിരിക്കണം എന്നു വയ്ക്കാം നമുക്ക്.

"ബഥനി മെത്രാച്ചൻ ചതിച്ചു"

1105 കർക്കടകം 23-ാം തീയതി മാർ ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസുമായി നടന്ന സംഭാഷണത്തെപ്പറ്റി ഫാ. പാറേട്ടിന്റെ ഡയറിക്കുറിപ്പ്:- ".... ബഥനിക്കാര്യമായിരുന്നു ഇന്നത്തെ പ്രധാന സംസാര വിഷയം. ബഥനി മെത്രാച്ചൻ ചതിച്ചു എന്നാണ് വലിയ മെത്രാച്ചൻ പറയുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ റോമാ കമ്പവും അവിടേയ്ക്കു ചാഞ്ഞു ചാഞ്ഞ് പോകുന്നു എന്നുള്ള വർത്തമാനവും വിശ്വസിക്കാതെ കഴിക്കാനാണ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആദ്യമാദ്യം ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. എന്നാൽ കാലം മുമ്പോട്ടു പോയപ്പോൾ അസുഖകരമായ ആ വാർത്തകൾക്കു അടിസ്ഥാനമുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു ബോദ്ധ്യമായിത്തുടങ്ങി. കഴിവുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ബഥനി പള്ളികൾ സ്ഥാപിക്കണം എന്ന് ആജ്ഞാപിച്ച ആൾ തന്നെ, 1105 കുംഭം 21-ാം തീയതി, ഇനി മേൽ ബഥനി പള്ളികൾ വയ്പിക്കേണ്ടാ എന്നു പറയുന്നതിനു നിർബന്ധിതനായി.

മെത്രാപ്പോലീത്താ

ബഥനിയുടെ എപ്പിസ്കോപ്പാ എന്ന സ്ഥാനം മാത്രമായി റോമാസഭയിൽ ചെന്നാൽ ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ എപ്പിസ്കോപ്പാ - മെത്രാൻ - ആയി തന്നെ കഴിയേണ്ടതായി വരും. അത് വലിയ കുറച്ചിൽ ആണ്. ആ കുഴപ്പം തീർക്കാനുള്ള ആദ്യ നടപടി ആയി മൂന്നാമത്തെ കാതോലിക്കോസിന്റെ സ്ഥാനാരോഹണം നടന്ന 1104 കുംഭം 2-ാം തീയതി അന്നത്തെ കോലാഹലത്തിനിടയിൽ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം നിഷ്പ്രയാസം കരസ്ഥമാക്കി. കീഴിൽ ഒരു മെത്രാൻ (എപ്പിസ്കോപ്പാ) എങ്കിലും ഇല്ലാത്ത മെത്രാപ്പോലീത്തായെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി അംഗീകരിക്കാൻ റോമാസഭ കൂട്ടാക്കാതെ വന്നെങ്കിലോ? 'എം. എ. അച്ചൻ', ബഥനി മെത്രാച്ചൻ, എന്നീ നിലകളിൽ മലങ്കര സമുദായത്തിൽ ലഭിച്ചിരുന്ന സ്വാധീനം പ്രയോഗിച്ച് അതും സാധിച്ചു - കാതോലിക്കോസിന്റെ സ്ഥാനാരോഹണം നടന്നതിന്റെ പിറ്റെന്നാൾ ഒളശ്ശ കളപ്പുരയ്ക്കൽ കുടുംബാംഗമായ കെ. എ. ജേക്കബ് കശ്ശീശായെ ബഥനിയുടെ എപ്പിസ്കോപ്പാ ആയി വാഴിച്ചു വാങ്ങി. സെറാമ്പൂർ കോളജിൽ പഠിച്ചകാലത്തു ഫാ. ഗീവറുഗീസിന്റെ സ്വാധീനവലയത്തിൽപെട്ട ആ സാധുവിന് ബഥനി മെത്രാന്റെ അഭിപ്രായത്തിന് അനുകൂലമായിട്ടല്ലാതെ ചിന്തിക്കാമെന്നുപോലും അറിയാമായിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നില്ല. തന്റെ പൂർവ്വന്മാർ ഉറച്ചുനിന്ന സഭ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയതുകൊണ്ട് ഉണ്ടായ ആഘാതത്താലോ എന്തൊ അദ്ദേഹം വൈകാതെ മാനസികരോഗി ആയി. സ്വന്തം മുറിയിൽ നിന്നു ഇറങ്ങാതെയോ ഇറക്കാതെയോ കഴിച്ച കാലത്തും അദ്ദേഹം തിരുവല്ലാ 'രൂപത ഭരിച്ചു' എന്ന രേഖയുണ്ടെന്നു കൂടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ റോമാലയന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ രക്തസാക്ഷി ആയി അദ്ദേഹം 1956 വരെ അങ്ങിനെ കഴിച്ചശേഷം മരണമടഞ്ഞു.

ഈവാനിയോസിന്റെ വിജയവും അന്ത്യവും

മാർ ഈവാനിയോസ് റോമാസഭയിൽ പ്രവേശിച്ച് തിരുവനന്തപുരം ആർച്ച്ബിഷപ്പ് പദം പ്രാപിച്ചു. മരക്കുരിശും മരസ്ലീബായും മര അംശവടിയും മറ്റും ബഥനി മെത്രാന് ഭൂഷണമാണ് എന്ന്, മെത്രാൻസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ച സമയം നിരണത്തു വച്ചു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തത് കാലാഹരണപ്പെട്ടുപോയി. 'ബഥനി' സന്യാസി സമൂഹത്തിലെ അംഗത്വം വിട്ടുകളയാതെ, ആ സമൂഹം സ്വീകരിച്ചിരുന്ന കാവിവസ്ത്രങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കാതെ 'സാധുത്വം' കൈവെടിയാതെ 'രാജകീയാചാര്യത്വം' കൂടെ സ്വീകരിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. അങ്ങനെ രാജകീയാചാര്യനായ ആ 'സാധു' അന്ത്യനിമിഷത്തിൽ വിജയം വരിച്ചു എന്നു പറയേണ്ടതുണ്ട്.

അതേപ്പറ്റി *മലങ്കര നസ്രാണികൾ* രണ്ടാം വാല്യത്തിൽ നിന്ന് അല്പം എടുത്തു ചേർക്കുന്നു: മാർ അബ്രഹാം എന്ന ഒരു നെസ്തോറിയൻ മെത്രാൻ 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പറങ്കികളുടെ വലയത്തിൽ പെടാതെ ഒളിവിൽ മലങ്കരയിൽ കടന്നുപറ്റി മഹാപുരോഹിതന്റെ കൃത്യങ്ങൾ മുറയ്ക്കു നടത്തി. കുറെകഴിഞ്ഞ് പറങ്കികൾ അദ്ദേഹത്തെ പിടികൂടി ബന്ധിച്ചു പോർത്തുഗലിലേക്കയച്ചു. മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ ആഫ്രിക്കയിൽ വച്ച് രക്ഷപെട്ട് പല പല വീരസാഹസകൃത്യങ്ങൾക്കു ശേഷം പാപ്പായെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ മെത്രാൻപട്ടം ഏറ്റ് കത്തുമായി 1865-ൽ മടങ്ങി എത്തി. പറങ്കികൾ അദ്ദേഹത്തെ കാരാഗൃഹത്തിലടച്ചു. അവിടെനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു മലങ്കരയിൽ എത്തി നെസ്തോറിയൻ ഉപദേശങ്ങളും നടപടികളും പ്രചരിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. പരാതി ഉണ്ടായി. റോമിൽ നിന്നു താക്കീതായി. ജെസ്വിത്ത് മേധാവിയുടെ ശ്രമഫലമായി അദ്ദേഹം 1583-ൽ ഒരു സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടുകയും, ജെസ്വിത്തരുടെ സഹകരണത്തോടു ചെയ്വാൻ കഴിഞ്ഞതെല്ലാം വിവരിച്ചു പാപ്പായിക്കു ഒരു കത്തയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും പഴയപടി നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസം രഹസ്യമായി പുലർത്തിയിരുന്നു.

ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തുന്നതിന് ഏതു മാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കാം എന്ന തത്വം, ഗുരുക്കന്മാരിൽ നിന്നു മാർ അബ്രഹാമും സ്വീകരിച്ചിരുന്നു എന്നാണു വിചാരിക്കേണ്ടത്!

മാർ അബ്രഹാമിന്റെ അന്ത്യനിമിഷം

1597-ൽ അദ്ദേഹം രോഗബാധിതനായി കിടപ്പിലായി. രോഗം അത്യാസന്നനിലയിൽ എത്തി. ചുറ്റിലും കൂടിയിരുന്ന റോമൻ കത്തോലിക്കാ വൈദികരുടെ ബോധനം സ്വീകരിക്കുകയോ അന്ത്യകൂദാശ കൈക്കൊള്ളുകയോ ചെയ്യാതെ മരിച്ചു എന്നു 'കത്തോലിക്കാ എൻസൈക്ലോപ്പീഡിയാ' (വാല്യം 15, പേജ് 684) പറയുന്നു.

മാർ അബ്രഹാമിനു മനഃസാക്ഷി ഉണ്ടായിരുന്നുവോ? ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്താൻ റോമാസഭയിൽ ചേരുകയും, ആദ്യപട്ടം മുതൽ അഴിച്ച് ഏല്ക്കണമെന്ന് അതിലെ അധികൃതർ ആവശ്യപ്പെട്ടത് എല്ലാം നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അന്ത്യവിനാഴികയിൽ, സൃഷ്ടാവിനെ അഭിമുഖീകരിക്കാനുള്ള മുഹൂർത്തത്തിൽ, തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കേണ്ടന്നു വച്ചു. അതുകൊണ്ട് ആയിരിക്കാം പറങ്കി വൈദികരിൽ നിന്ന് അന്ത്യകൂദാശ കൈക്കൊള്ളാതെയാണ് മരിച്ചത്.

ആധുനിക മാർ അബ്രഹാം

ആധുനിക കാലത്ത് ഇതുപോലൊരു സംഭവം ഉണ്ടായത് ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവറുഗീസ് (പണിക്കരച്ചൻ) മലങ്കര സഭയിലെ പ്രബലനും പ്രഗൽഭനും ആയ ഒരു വൈദികനായിരുന്നു. വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മാർ അബ്ദള്ളായുമായി കൂട്ടിമുട്ടിയതിനെത്തുടർന്ന് മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു

വേണ്ടി പൊരുതിയ പക്ഷത്തിന്റെ നേതാക്കന്മാരിൽ ഒരുവനായിരുന്നു പണിക്കരച്ചൻ. അദ്ദേഹം 1925 മെയ് മാസത്തിൽ ബഥനിയുടെ മാർ ഈവാനിയോസ് എന്ന നാമത്തിൽ മെത്രാൻപദത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. 1930 സെപ്തംബർ മാസത്തിൽ തിരുവനന്തപുരം ആർച്ചുബിഷപ്പായി റോമാസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ എല്ലാം പൂർത്തി ആക്കി, ബഥനി ആശ്രമം വിട്ടിറങ്ങി വെണ്ണിക്കുളത്ത് ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ താമസിക്കുകയുണ്ടായി. റോമാസഭയിലേയ്ക്കു പോകുന്നത് മോക്ഷത്തിനു (Salvation) വേണ്ടിയാണോ എന്ന്, അന്നു വെണ്ണിക്കുളത്തു വച്ച് ഒരു ഉറ്റസ്നേഹിതന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉപയോഗിച്ചു തുറന്നു ചോദിച്ചു. മോക്ഷത്തിനല്ല, പൂർത്തീകരണത്തിനാണ് (Not for Salvation but for Perfection) എന്ന് അദ്ദേഹം മറുപടിയും തന്നു. റോമാസഭയിൽ പ്രവേശിച്ചശേഷം നടന്ന ജൈത്രയാത്രാവേളയിൽ, ഒല്ലൂരിൽ നടന്ന സ്വീകരണ മഹായോഗത്തിൽ, 'മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കല്ല, പൂർത്തീകരണത്തിനാണ്' എന്നുള്ള ആശയം വ്യക്തമാക്കി അദ്ദേഹം പ്രസംഗിച്ചു എന്നും, ആ യോഗം അവസാനിക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, ആ പ്രസ്താവന വളരെ ഭംഗിയായി പിൻവലിച്ച് മുക്തിനേടുന്നതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗമായതുകൊണ്ടാണു റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുമായി 'ഐക്യപ്പെട്ടത്' എന്നു വ്യക്തമാക്കാൻ നിർബന്ധിതനായി എന്നും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളായിരുന്നു, 'ഐക്യപ്പെടലും' ആ പ്രസ്താവനയും, അതിന്റെ പിൻവലിക്കലും എല്ലാം. മാർ ഈവാനിയോസ് മലങ്കരസഭ വക അറുപതിലധികം വിദ്യാലയങ്ങളും കൈയടക്കിക്കൊണ്ടാണ് റോമാസഭയിൽ ചേർന്നത്. അമേരിക്കയിലും യൂറോപ്പിലും എല്ലാം പര്യടനം നടത്തി പണം വാരിക്കൂട്ടി. തിരുവനന്തപുരത്തു മണിമേട തീർത്തു. പട്ടണത്തിൽ ഇരുന്നൂറ് ഏക്കർ ഭൂമി സമ്പാദിച്ചു. മാർ ഈവാനിയോസ് കോളജ് എന്ന മഹാവിദ്യാലയം സ്ഥാപിച്ചു. കാലയവനികയ്ക്കുള്ളിൽ മറയാനുള്ള കാലവും വന്നടുത്തു. ആർച്ച് ബിഷപ്പ് 1953 ജൂൺ മാസത്തിൽ, കരൾ സംബന്ധിച്ച രോഗത്താൽ വിവശനായി ആസന്നനിലയിൽ രോഗശയ്യയിൽ കിടക്കുകയാണ്. അല്പദിവസങ്ങൾ ശിഷ്യനും, ദീർഘകാലം ഉത്തമസുഹൃത്തും ആയിരുന്ന മലങ്കര സഭയിലെ കോട്ടയം ഇടവകയുടെ സഹായമെത്രാൻ മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ് എപ്പിസ്കോപ്പായെ കാണാൻ രോഗാതുരനായ ആർച്ചുബിഷപ്പ് ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നൊരു കമ്പിസന്ദേശം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു. 1953 ജൂൺ 23-ാം തീയതി മാർ ഈവാനിയോസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ പട്ടത്തുള്ള അരമനയിൽ എത്തി രോഗശയ്യാവലംബിയായ ആർച്ചുബിഷപ്പിനെ കണ്ടു. അല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ, സമീപത്തുണ്ടായിരുന്നവർ എങ്ങോട്ടൊ മാറിയപ്പോൾ, തനിക്കു പാപമോചനം നൽകണമെന്ന് ആർച്ച്ബിഷപ്പ് എപ്പിസ്കോപ്പായോട് അപേക്ഷിച്ചു. എപ്പിസ്കോപ്പാ മടി കാണിച്ചു. അപ്പോൾ ആർച്ചുബിഷപ്പ് വളരെ പണിപ്പെട്ട് എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ കൈയ് സ്വന്തം തലയിൽ പിടിച്ചുവച്ചുകൊണ്ട് "ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പായോടാണു പാപമോചനത്തിന് അപേക്ഷിക്കുന്നത്" എന്നു പറഞ്ഞ് പാപമോചനത്തിന് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ കല്പിച്ചിട്ടുള്ള (ഇന്ന) പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് എപ്പിസ്കോപ്പാ പാപമോചന പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലി പാപമോചനം നൽകുകയും ചെയ്തു.

ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്താൻ ഐക്യപ്പെട്ടു. അത് അത്ര പന്തിയായില്ലെന്നു ബോദ്ധ്യമായിട്ടും ലക്ഷ്യം തെറ്റരുതെന്നു വച്ച് അത് പരസ്യമാക്കാതെ, അവസാനനിമിഷത്തിൽ അദ്ദേഹം കാര്യം സാധിച്ചു! ലക്ഷ്യം തെറ്റിയുമില്ല! മാർ അബ്രഹാം അവസാനനിമിഷത്തിൽ, റോമൻ കത്തോലിക്കാ വൈദികരിൽ നിന്ന് അന്ത്യകൂദാശ കൈക്കൊള്ളാതെ നിവർത്തനം വഴി തന്റെ യഥാർത്ഥ മനഃസ്ഥിതിയും നിലയും സർവ്വേശ്വരനെ അറിയിക്കാമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയായിരിക്കാം ചെയ്തത്. അങ്ങനെ അല്ല, സ്വന്തം അനുയായികളായ വൈദികരിൽ നിന്ന് അന്ത്യകൂദാശ സ്വീകരിച്ചു എന്നു ചില ചരിത്രകാരന്മാർക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട് (മലങ്കര നസ്രാണികൾ, വാല്യം 2, പേജ് 254-256).

അങ്ങിനെ മാർ ഈവാനിയോസ് അസ്തമന സമയത്തും വിജയിച്ചു! അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേർപാടോടുകൂടി 'ബഥനി'ക്കാര്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടായതും ഉണ്ടാക്കിയതും ആയ കുഴപ്പങ്ങളെയും ആ സ്ഥാപനത്തെ നമുക്കുവേണ്ടി രക്ഷിച്ച ഭാഗ്യസ്മരണയ്ക്ക് അർഹനും നിഷ്ക്കളങ്കനും ആയ മാർ തേവോദോസ്യോസിനെയും ബഥനിയുടെ ആധുനിക സ്ഥിതിയേയും അഞ്ചാം വാല്യത്തിൽ പരാമർശിക്കാം.

***(മലങ്കര നസ്രാണികൾ* നാലാം വാല്യത്തിൽ (വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്) നിന്നും)**

മാർ തേവോദോസ്യോസ്

കൊല്ലം ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തായും 'ബഥനി സുപ്പീരിയറും' ആയിരുന്ന മാർ തേവോദോസ്യോസ് 1965 ഓഗസ്റ്റ് 5-ാം തീയതി ചരമമടഞ്ഞു. പാമ്പാടി ഗ്രിഗോറിയോസ് മരിച്ച് നാലുമാസം തികയുന്ന ദിവസം. ശബ്ദകോലാഹലങ്ങളോടെ മലങ്കര നസ്രാണി ചക്രവാളത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഒരു തേജോപുഞ്ജമായി കുറെ കാലം വിരാജിക്കുകയും, ഭൂകമ്പസമാനമായ കോലാഹലത്തോടെ റോമാ തിരശ്ശീലയ്ക്കുള്ളിൽ അപ്രത്യക്ഷനാകയും ചെയ്ത, വളരെ അധികം കഴിവും പ്രഭാവവും ഉണ്ടായിരുന്ന ഈവാനിയോസ് എന്ന ഗോലിയാത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തേക്കു നിയോഗിതനായ ദാവീദായിരുന്നു തേവോദോസ്യോസ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന ആസ്തി ആത്മാർത്ഥതയും, സത്യസന്ധതയും, ശാന്തമായി കാര്യം പറയാനുള്ള കഴിവും ആയിരുന്നു. ഉത്തമനായ ആ മനുഷ്യനെ അടുത്തറിയാനുള്ള ഭാഗ്യം ഈ ചരിത്രകാരനു സിദ്ധിച്ചിരുന്നതു കൊണ്ടാവാം അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മധുരസ്മരണകൾ, വേലിയേറ്റംപോലെ ഇന്നും തള്ളിക്കേറി വരുന്നത്.

അല്പം പൂർവ്വസ്മരണ

ഒരുകാലത്തു നസ്രാണികൾ ആത്മാഭിമാനത്തള്ളൽ കൊണ്ട് പുളകം കൊള്ളുന്നതിനു സഹായിച്ച ബഥനി ആശ്രമത്തിന്റെ ശില്പി, യഥാർത്ഥത്തിൽ അന്ന് ഫാദർ അലക്സിയോസായിരുന്ന മാർ തേവോദോസ്യോസ് ആയിരുന്നു. രാജ്യം എല്ലാം ഒന്നടങ്കം പിടിച്ചടക്കാൻ ഈവാനിയോസ് സൃഷ്ടിക്കുന്ന പദ്ധതിയുടെ കുറവു കാണിച്ച് എത്ര എത്ര അബദ്ധങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ഫാദർ അലക്സിയോസ് ഈവാനിയോസിനെയും ബഥനിയെയും രക്ഷിച്ചതെന്നു കണക്കു വയ്ക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. കാര്യങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിന്റെ വിശദവിവരങ്ങളിലേക്കു കടക്കുന്നതിന് ഈവാനിയോസിനു കഴിവില്ലായിരുന്നു. ലോകം പിടിച്ചടക്കാനുള്ള പദ്ധതിക്കു രൂപരേഖ നൽകുന്നതിന് കഴിയുമായിരുന്നുതാനും! പാശ്ചാത്യ - പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവ-ഹൈന്ദവ സന്യാസാശ്രമങ്ങളുടെ രീതികൾ കൂട്ടിയിണക്കി നസ്രാണികളെയും വിവിധ ക്രൈസ്ത വവിഭാഗങ്ങളെയും, അക്രൈസ്തവരെ തന്നെയും ആകർഷിക്കത്തക്ക ഒരു പദ്ധതി ഈവാനിയോസ് നിർമ്മിച്ചു. അതിലേക്ക് കുറെ സ്ഥലവും, കടം വാങ്ങി കുറെ പണവും അദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ചു. അതുവഴി ബഥനി എന്നൊരു ജന്മിക്ക് ഉദയം നൽകുകയാണ് ഈവാനിയോസ് ചെയ്തത്. 'കന്യാവ്രതം, ദാരിദ്ര്യം, അനുസരണം' ഇതായിരുന്നു ബഥനിയും സ്വീകരിച്ച മുദ്രാവാക്യം. അവ ശിരസ്സാ വഹിച്ച് ജീവിതം നയിക്കുകയും, ആശ്രമം നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകയും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ചുമതല യഥാർത്ഥത്തിൽ ചെന്നുചേർന്നത് ഫാദർ. അലക്സിയോസി (പിന്നീട് തേവോദോസ്യോസ്) ലാണ്.

ബഥനി ഇന്ന്

മലങ്കര നസ്രാണികൾ എല്ലു മുറിയെ പണിതുണ്ടാക്കിയ പണം സസന്തോഷം സംഭാവനയായി കൊടുത്തതു കൊണ്ടാണ് 'ബഥനി' ഉണ്ടായതെന്നും, വളർന്നതെന്നും സമ്മതിക്കുന്നത്. റോമാക്കമ്പം മുറുകിയതു മുതൽ ഈവാനിയോസിനു അരോചകമായി തീർന്നു. സെറാമ്പൂരിൽനിന്ന് ആണ്ടുതോറും പതിനായിരം രൂപ വീതം കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു എന്നും, അവിടെ നിന്നാണ് ബഥനിമലയിലേക്കു പ്രയാണം ചെയ്തതെന്നും ഈവാനിയോസ് റോമാസഭയിൽ ചേരാൻ ഒരുങ്ങിയപ്പോൾ എഴുതിയ 'ഗിരിദീപ'ത്തിൽ കാണാം. ഒട്ടധികം പണം കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ധരിപ്പിക്കണമെന്ന് അത് എഴുതിയ സമയം ഉദ്ദേശിച്ചില്ല എന്നു വയ്ക്കുന്നതു ശരിയായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അങ്ങനെ ധരിക്കുമെന്ന് അറിവാൻ കഴിവില്ലാത്ത ആളുമായിരുന്നില്ല ഈവാനിയോസ്. 'പത്തു കിട്ടിയാൽ പന്ത്രണ്ടു തകർക്കുന്ന' പ്രകൃതിക്കാരനായ അദ്ദേഹം ബഥനിമലകൾ തേടാൻ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വന്തമായി കൂറപ്പേൻപോലും കൈവശമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രമഹിമയാൽ ആകൃഷ്ടനായിത്തീർന്ന ഒരു 'സർ ദാനിയേൽ ഹാമിൽട്ടൻ' കടമായി കൊടുത്ത 7500 രൂപയാണ് ആകപ്പാടെ ഉണ്ടായിരുന്നത് എന്നാണ് ഓർമ്മ. ബഥനിക്കാര്യങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിൽ അല്ലൽ അശേഷം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്ന് ഈവാനിയോസിന്റെ ഗിരിദീപത്തിൽ കാണാം. 'അക്കാലത്തു പണക്കാര്യത്തിൽ യാതൊരു വിധത്തിലും നമുക്കു ക്ലേശിക്കേണ്ടതായി വന്നിരുന്നില്ല. കൈ നീട്ടേണ്ട താമസമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു......' (1). 'സുഭിക്ഷമായ കാലയാപനം' എന്നു തലക്കെട്ടു കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു അദ്ധ്യായം (   ) തന്നെ ഗിരിദീപത്തിൽ ഉണ്ട്. അതിൽ ....ബഥനിയുടെ കാലയാപനത്തിനു ഇന്നുവരെയും പറയത്തക്ക ക്ലേശങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും അത്ഭുതകരമാംവണ്ണം ഇതേവരെയും നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ഏവരെയും നാം സസന്തോഷം ഗ്രഹിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു (2) എന്നാണ് പറയുന്നത്.

ഈവാനിയോസ് ഈ വിധം സസന്തോഷം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. പക്ഷെ എങ്ങിനെയാണ് പണം ഉണ്ടായത്? ആരാണ് കൈനീട്ടിക്കൊണ്ട് ഊരു ചുറ്റിയത് എന്ന് ആരായേണ്ടതുണ്ട്. 'കുരങ്ങിൻകുഞ്ഞിനെ വിട്ട് ആഴം നോക്കുന്നതു പോലെ,' അല്ലെങ്കിൽ 'കുരങ്ങു കുഞ്ഞിന്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ച് അനച്ചചോറ് വാരിക്കുന്നതു പോലുള്ള' ഒരു നയമാണ് ഫാ. ഗീവറുഗീസ്, അല്ലെങ്കിൽ ഈവാനിയോസ് സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. ബഥനി ആശ്രമസ്ഥാപനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലങ്കൈ അല്ല, വലങ്കൈയും, ഇടങ്കൈയും, തലച്ചോറും ഫാദർ അലക്സിയോസ് - പിന്നീട് തേവോദോസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ ജനഹൃദയം കവർന്നെടുത്തദേഹം - ആയിരുന്നു. എപ്പോഴും തന്നെ പുഞ്ചിരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അതിസൗമ്യനും ഉത്തമനുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹകരണത്തിന്റെ മാറ്റും വിലയും ഈവാനിയോസിനു നന്നായി അറിയാമായിരുന്നിട്ടും അറിഞ്ഞില്ലെന്നു വച്ചു. ഫാ. അലക്സിയോസ് മലങ്കരയിലും ഇന്ത്യയുടെ ഇതര ഭാഗങ്ങളിലും മലേഷ്യയിലും മറ്റും മറ്റും 'പിച്ചച്ചിരട്ട'യുമായി അലഞ്ഞുനടന്നു പിരിച്ചുകൊണ്ടു വന്ന പണം കൊണ്ടാണ് ബഥനിക്കാര്യങ്ങൾ 'അല്ലൽകൂടാതെ' നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. എന്നാൽ സമുദായാഭിമാനിയായ ഫാ. അലക്സിയോസിന് റോമാകമ്പം ഇല്ലെന്നറിയാമായിരുന്നതു കൊണ്ട്, റോമാസഭാ പ്രവേശനത്തിനുള്ള ആലോചനകൾ അദ്ദേഹത്തെ ഈവാനിയോസ് അറിയിച്ചതേയില്ല. ഒരിക്കൽ മലേഷ്യയിൽനിന്നു പണം പിരിച്ചുകൊണ്ട് നാട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ 'എല്ലാ ശരിപ്പെടുത്തി' വച്ചിരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് കണ്ടത്. സൌമ്യനായതു കൊണ്ട് പിമ്പെ വന്നുകൊള്ളും എന്ന് ഈവാനിയോസ് പ്രതീക്ഷിച്ചായിരിക്കാം. പക്ഷെ ഫാ. അലക്സിയോസ് ഉറച്ചു നില്ക്കുകയാണു ചെയ്തത്. അഭിമാനവും മനഃസാക്ഷിയും ഉള്ള ഏതാനും 'സാധുക്കൾ' അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നിൽ അണിനിരന്നു. അതുകൊണ്ട് ബഥനി ആശ്രമവും മലകളും ഒറ്റയടിക്ക് റോമയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് ഈവാനിയോസിനു സാധിച്ചില്ല. കിടാവിനെ പിടിക്കാൻ അടുക്കുന്ന പുലിയോട് തള്ളപ്പശു കൂസൽ കൂടാതെ എതിർക്കും. ആ രീതിയിൽ ഫാ. അലക്സിയോസ്, ഈവാനിയോസിന്റെ റോമാ ആക്രമണത്തെ ചെറുത്തു. മുട്ടാളന്മാരെ മുമ്പോട്ടു വിട്ട് എല്ലാം കൈവശപ്പെടുത്താൻ ചെയ്ത ശ്രമവും, ആ സാധുമനുഷ്യൻ ശങ്കാലേശം കൂടാതെ എതിർത്തു വിജയിച്ചു.

മലങ്കരയിലെ ഏറ്റം പിന്നണിയിൽ നിന്നിരുന്ന കൊല്ലം ഭദ്രാസനവും, 'ബാഹ്യകേരളം' എന്ന് ഇന്നു പേരു വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്ന-കേരളത്തിനു പുറത്തുള്ള ഇടവകകളെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള - 'ഭദ്രാസനവും' തേവോദോസ്യോസ്

മെത്രാനായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു ഭരിക്കാൻ കൊടുത്തു. ഏതാനും കാലത്തെ ശബ്ദരഹിതമായ സേവനം വഴി പുറത്തുള്ള ഭദ്രാസന ഇടവകയുടെ അടിത്തറ അദ്ദേഹം ഉറപ്പിച്ചു. മലങ്കരയെ നിഷ്പ്രഭമാക്കാൻ തക്കവിധം ഉയരാൻ സാദ്ധ്യതയുള്ള ഒന്നൊ രണ്ടോ മഹാ ഇടവകകളുടെ അസ്തിവാരമാണ് അദ്ദേഹം സ്ഥാപിക്കുന്നതെന്ന് അന്നാരും മനസ്സിലാക്കിയില്ല.

സമുദായക്കേസിൽ സുപ്രീംകോടതിവിധി ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പ്, ഇവിടുത്തെ കോടതികളിൽ ആ കേസു കിടന്നു നരയ്ക്കുകയൊ നരകിക്കുകയൊ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്ത് അനേകമനേകം സന്ധിയാലോചനകൾ നടന്നു. 'എങ്ങിനെയും സമാധാനം' എന്ന പല്ലവി പാടാൻ ചില നേതാക്കന്മാരുമുണ്ടായി. 'സുപ്രധാന' നേതാക്കന്മാരിൽ ചിലരും കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്ന് ആ മുദ്രാവാക്യം മുഴക്കി. കോളിൽപെട്ട കപ്പലിനെ രക്ഷിക്കാൻ അതിലുള്ള സാധനങ്ങൾ എടുത്തു കടലിൽ തട്ടുന്ന രീതിയിൽ, കാതോലിക്കേറ്റിനെ കേവലം 'അടിച്ചരക്ക്' എന്ന മട്ടിൽ വലിച്ചു എറിഞ്ഞു കളയുന്നതിനുപോലും ആലോചന പലപ്പോൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. 'ഏറ്റം ഭീരു ഏറ്റം ധീരനായി' എന്നു മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായെപ്പറ്റി ചില പ്രാചീന ചരിത്രകാരന്മാർ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്! മുകളിൽ പറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള ആലോചനകൾ ഉയർന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ എല്ലാം, ഏറ്റം ഭീരുവൊ ശാന്തനൊ ആയ തേവോദോസ്യോസ് ഇടറാതെ പതറാതെ ഏറ്റം ധീരനായി ഉറച്ചു നിന്നുകൊണ്ട് കാതോലിക്കേറ്റു പണയത്തിലാക്കിയിട്ടു സമാധാനം വേണ്ടാ എന്നു തറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. കാതോലിക്കേറ്റു രക്ഷപെട്ടു.

ഒരു പ്രത്യേക സംഭവംതന്നെ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. – 'ചിങ്ങവനം' വട്ടമേശ സമ്മേളനക്കാലത്തു മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെ എല്ലാം അപ്രേം സെമിനാരിയിൽ അടച്ചു. അതിനുശേഷം സെമിനാരിക്കു തീ കൊളുത്തി അവരെ ദഹിപ്പിക്കുമെന്ന് ഭീഷണി ഉണ്ടായി. പീസുലീഗുകാരും അവരെ ഉയർത്തി പിടിച്ച ചിലരുംകൂടി എഴുതി ഉണ്ടാക്കിയ തീറാധാരത്തിൽ - മലങ്കരയുടെ ജന്മാവകാശം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതായി എഴുതി ഉണ്ടാക്കിയ സന്ധിവ്യവസ്ഥകളിൽ - 'ബലഹീനനായ' തേവോദോസ്യോസ് മാത്രമാണ് ഒപ്പിടാതെ നിന്ന മെത്രാൻ. മനഃസാക്ഷി അനുസരിച്ച് കഴിവിൽക്കവിഞ്ഞ സേവനം മലങ്കരയ്ക്കു കാഴ്ചവച്ച ഒരു ഉത്തമനാണ് 1965 ഓഗസ്റ്റ് 15-ാം തീയതി നമുക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടത്.

(*മലങ്കര നസ്രാണികൾ* ആറാം വാല്യത്തിൽ (മാർ ഔഗേൻ ബസേലിയോസ്) നിന്നും)